

ŠALEŠKI TRUDAR

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČINE VELENJE

19. november 1971 — Leto VII. 19 (150) — Cena 0,30 din — Poština plačana v gotovini

Seja občinske konference SZDL

V četrtek, 4. novembra je bila seja občinske konference Socialistične zveze. Sejo je vodil predsednik Martin Primožič.

Samoupravno kreiranje telesne kulture

Osrednja točka dnevnega reda je bila razprava in sklepanje o formiranju interesne skupnosti za telesno kulturo v občini Velenje. Člani konference so menili, da je sedanji sklad za društveno dejavnost omogočil stalnejšo obliko zbiranja in razdeljevanja sredstev društvom in organizacijam. Upravni odbor sklada pa ni mogel vplivati na politiko društvene dejavnosti, zlasti ne na kvaliteto in množičnost. Telesna kultura je iz sklada že sedaj dobila 60 odstotkov vseh sredstev in 15 odstotkov za vzdrževanje objektov. Zadelj tega so se na konferenci SZDL zavzeli za formiranje interesne skup-

nosti za telesno kulturo v velenjski občini. Dejali so, da bodo vsi, ki so zainteresirani za telesno kulturo, lahko s pomočjo te samoupravne institucije drugače pristopali h kreiranju politike telesne kulture v občini. Zato so sklenili, da izvršni odbor SZDL, predsedstvo ZM in upravni odbor občinske zveze za telesno kulturo predlagajo iniciativni odbor za ustanovitev skupnosti za telesno kulturo v naši občini. Konferenca predlaga skupščini občine Velenje, da ustanovi temeljno skupnost, razpravlja o srednjeročnem

(Dalje na 3. strani)

Jelen član republiške konference SZDL

Na zadnji seji občinske konference SZDL Velenje so izmed treh predlaganih kandidatov izvolili v republiško konferenco Vilija Jelena, dipl. str. inž. iz rudnika lignita. Jelen je član občinske konference SZDL in član izvršnega odbora. Aktiven pa je tudi v Zvezi mladine in je član republiške konference ter predsednik mladinske organizacije v rudniku.

pred rokom, vendar jim to ni uspelo. Nastale so težave in zakasnitve pri dobavi betonskega železa, cementa in tudi dela opreme.

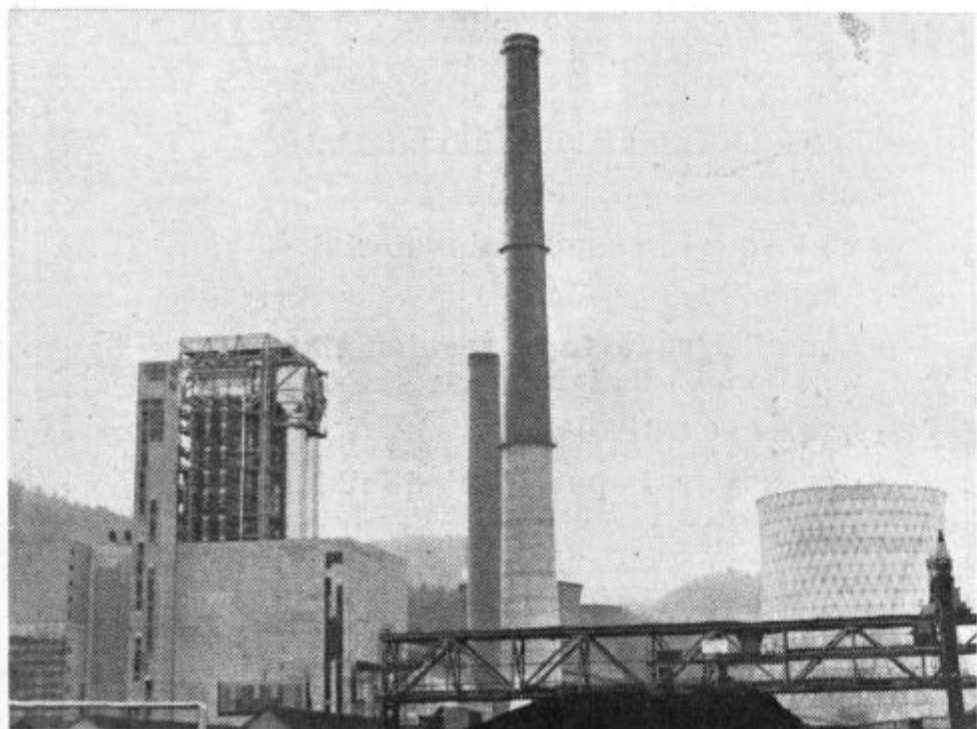
Ko so pričeli spomladi leta 1969 graditi elektrarno Šoštanj III so računali, da bo ta najmočnejši turboagregat v Sloveniji veljal okrog 450 milijonov dinarjev. Zdaj pa se bo naložba nekoliko podražila. Vmes so prišle nenapovedane stvari — devalvacija dinarja, večje carine in tudi višje cene gradbenemu materialu in storitvam. Tako bo elektrarna Šoštanj III v resnici veljala blizu 620 milijonov dinarjev.

ŠE LETOS PRVI KILOVATI

Se dober mesec in v novi šoštanjski elektrarni bodo proizvedli prve kilovatne ure električne energije • Zdaj preizkušajo že posamezne naprave.

Direktor elektrarne Ciril Mislej, dipl. inž., nas je seznanil, da bo elektrarna Šoštanj III pričela obratovati ob koncu leta. Transportne in druge naprave že preizkušajo, v sklepnih fazah pa so tudi montažna dela.

Nova šoštanjka elektrarna bo imela zmogljivost 275 megavatov, kar je dvakrat več kot imata oba sedanja elektrarniška obrata. V Šoštanju so graditelji sicer računali, da bodo elektrarno Šoštanj III zgradili nekaj mesecev

OBISK IZ VRNJAČKE BANJE

Bratske vezi med občinama Vrnjačka Banja in Velenje imajo korenine že iz leta 1941, ko je moralo precej naših ljudi v pregnanstvo v Srbijo. Zadnje čase pa se te vezi med obema občinama še posebej utrjujejo.

Na našem občinskem prazniku je bila posebna delegacija iz Vrnjačke Banje, ki je bila med drugim

tudi na osrednji proslavi v Velenju in je k novo odkritemu spomeniku NOB položila venec. Za tem sta bila na občinskem praznovanju v Vrnjački Banji politični sekretar komiteja občinske konference ZK Franc Korun in sekretar izvršnega odbora SZDL Jože Veber.

Pred dnevi pa so se v Velenju mudili predstavniki SZDL iz Vrnjačke Banje.

Pred tem so bili na nekaj dnevnem obisku v Ormožu, ker občina Vrnjačka Banja tudi s to slovensko občino vzdržuje bratske vezi. V Velenju so si gostje ogledali več kulturnih in drugih zanimivosti in bili tudi v tovarni gospodinjske opreme Gorenje. Posebno navdušeni so bili nad lepo urejeno novo vzgojno varstveno ustanovo v Velenju.

ZAPIS S SEJE OBČINSKE KONFERENCE ZKS

POROČILA IN OCENA PRIPRAVLJENOSTI SLO

Prejšnji četrtek je bila 8. redna seja občinske konference ZKS Velenje. To je bila zadnja seja občinske konference v sedanji sestavi, zato so konferenca in njeni organi podali poročila o svojem delu.

Zdaj potekajo namreč že volilne konference v aktivih, oddelkih in organizacijah ZK, na katerih bodo izvolili približno polovico novih članov občinske konference. Iz poročil konference in komiteja ter njenih komisij povzemamo najpomembnejše.

Vprašanja našega gospodarskega sistema, samoupravnih odnosov, ustavna vprašanja ter spremembe političnega življenja ter še nekatera druga, predstav-

ljajo tista področja delovanja Zveze komunistov, ki dajejo osnovo za naše delo in življenje v prihodnje. Prav zato se je občinska konferenca ZKS Velenje in njeni organi pri svojem delu predvsem angažirali pri razreševanju najaktualnejših ekonomsko političnih problemov pri nas. Prav tem vprašanjem so posvetili kar štiri seje, vsa gospodarska gibanja pa so spremljali še komite in komisija za družbenoekonom-

ska vprašanja in drugi organi. Skratka, 17. seja CK ZKJ in 20. seja CK ZKS sta s svojimi stališči in zahtevami potrdili programirano usmerjenost delovanja, velenjski komunisti so v njih dobili potrditev za delo.

Občinska konferenca ZKS Velenje je za najpomembnejšo politično nalogo ZK sprejela realizacijo srednjeročnega razvojnega programa naše občine. Program,

(Dalje na 3. strani)

OTROŠKI SMEH Z VSEGA SVETA

V Velenju so sprejeli predlog, ki so ga oblikovali v Beogradu, da bi v tem mladem mestu ob bregovih Pake zgradili mednarodno otroško vas. Še več. V Velenju so se že večkrat sestali in pripravili podrobnejši program, tako glede financiranja, kakor tudi lokacije in oblike objekta.

Za zdaj so to le še osnovni načrti, ki so pač potrebni, da dobi vsaka stvar dokončno podobo. Velenjčani menijo, da ima njihovo mesto vse pogoje za zgraditev mednarodne otroške vasi. Njihove ideje v celoti podpirajo tudi drugje — ljudje iz republike in zveze, katerih nalo-

ga je, da drugo leto pripravijo vse potrebno za srečanje otrok iz najmanj 16 držav sveta. Zadnje takšno srečanje otrok različnih narodnosti je bilo v ZDA. Tam so tudi izbrali Jugoslavijo, kjer se bodo prihodnje leto spet zbrali otroci vsega sveta. Kot smo že konkretnije zapisali, bo

srečanje pri nas, v Velenju. Ko se je pred nedavnim mudil v Velenju generalni sekretar federacije mednarodnih otroških vasi g. Matthews iz Velike Britanije, je povedal, da ima Velenje idealne pogoje za mednarodno srečanje otrok. Strinjali se je, da zgradijo mednarodno otroško vas v Velenju.

V bistvu je bil prvotni predlog tak, da bi se otroci srečali prihodnje leto v Velenju, za kar bi uporabili dijaški dom ali kakšno šolo, ki v počitnicah nista zasedeni. V Velenju pa so bili drugačnega mnenja. Dejali so: če bomo poskrbeli za enkratno srečanje, zakaj ne bi zgradili novo otroško vas, ki bo otrokom vedno na voljo. Sicer pa je Slovenija še edina republika, ki nima o-

(Dalje na 3. strani)

Utihnili so zvoki Vargove violine

Bil je še mlad, komaj 31 let mu je bilo. Usoda pa mu ni naklonila daljšega življenja...

Djula Varga je prišel v Velenje pred sedmimi leti. Od takrat dalje smo poslušali v nočnih urah ubrane zvoke njegove violine. Igral je neumorno, vse do jutranjih ur: »Dokler hočejo gosti poslušati,« je dejal. In strune Djulove violine so se spet napele ter zaigrale zvoke čardaša ali dunajskega valčka. Violinist Varga pa je bil vsestranski. Ni bilo melodije, da je ne bi iztisnil iz svoje zvoneče violine.

Tragično in prezgodaj je umrl. Njegovo srce, polno ljubezni do glasbe, je klonilo zaradi dobljenih poškodb. V hotelskem kvintetu bratov »Rac« pa je ostala praznina, ki jo ne bodo zlahka nadoknadili. Kajti, utihnili so zvoki Vargove violine...

Vabimo starše

Vzgojno varstveni zavod Soštanj obvešča vse starše, katerih otrok v tem letu nismo mogli sprejeti v varstvo in vse tiste, ki bi še radi vpisali predšolske otroke v tem in prihodnjem letu za dopoldansko in popoldansko varstvo, da se javijo v zavodu.

Na ta način želimo ugotoviti, kakšne so potrebe predšolskega varstva v Soštanj in njegovi okolici.

Delovna skupnost vzgojno varstvenega zavoda Soštanj

DELAVSKA UNIVERZA VELENJE

podaljšuje vpis v

v delovodsko šolo za ELEKTROSTROKO

do 15. decembra 1971.

Pogoji za sprejem:

1. končana poklicna šola in kvalifikacija elektro stroke

2. triletna delovna doba.

Informacije dobite v upravi delavske univerze, Velenje, Titov trg št. 2 ali po telefonu 85153.

AVTOMOTO DRUŠTVO »SALEŠKA DOLINA« VELENJE

priraja 23. novembra 1971 ob 17. uri v prostorih velenjske gimnazije

teoretični del tečaja za voznike motornih vozil A in B kategorije

S prijavami pohitite, ker je število prijavljenecv omejeno. Prijave sprejemamo vsak dan od 7. do 18. ure v pisarni AMD Velenje, Celjska cesta 4.

ŠALEŠKA FOLKLORNA SKUPINA NA DELU

Letos junija se je na željo in pobudo prebivalcev Šaleške doline, začela akcija za ustanovitev Folklorne skupine, z namenom, da spoznava, ohranja in širi jugoslovanske, predvsem pa slovenske ljudske običaje.

Do začetka septembra je bilo vpisanih že takšno število mladih, da je skupina lahko začela z delom. 20. oktobra je na svojem občnem zboru izvolila odbor, sprejela pravilnik o poslovanju in program dela za sezono 1971/72.

Delovanje skupine je popolnoma amatersko. Kljub temu pa bo za realizacijo svojega programa potrebo-

vala precejšnjo pomoč in podporo v svojih akcijah, za kar ima skupina že podporo in obljubljeno pomoč pri občinski skupščini Velenje, kulturni skupnosti Velenje ter občinski zvezi kulturno-prosvetnih organizacij Velenje.

Skupina ima 30 članov, ki so zbrani iz vseh velenjskih delovnih kolektivov. Največ jih je iz tovarne gospodinjske opreme Velenje, RSC, gimnazije in RLV. Skupina upa, da bo za nemoteno delo našla v omenjenih in ostalih velenjskih kolektivih potrebno podporo in pomoč.

Da je delo skupine sploh mogoče, gre zahvala kolektivu osnovne šole »Gustava Siliha«, njenemu svetu šole in upravi, ki je dal skupini v uporabo prostore, katere rabi za svoje delo.

Na vajah, ki jih imajo mladi v telovadnici omenjene šole, se seznanjajo z bogato slovensko in jugoslovansko folkloro. Zadali so si nalogo, da bodo do konca tega leta naštudirali splet gorenjskih in belokranjskih plesov.

V okviru skupine bosta ustanovljena še glasbena (tamburaški orkester in Gorenjski kvartet) ter vokalna skupina, ki bodo popestrili spored.

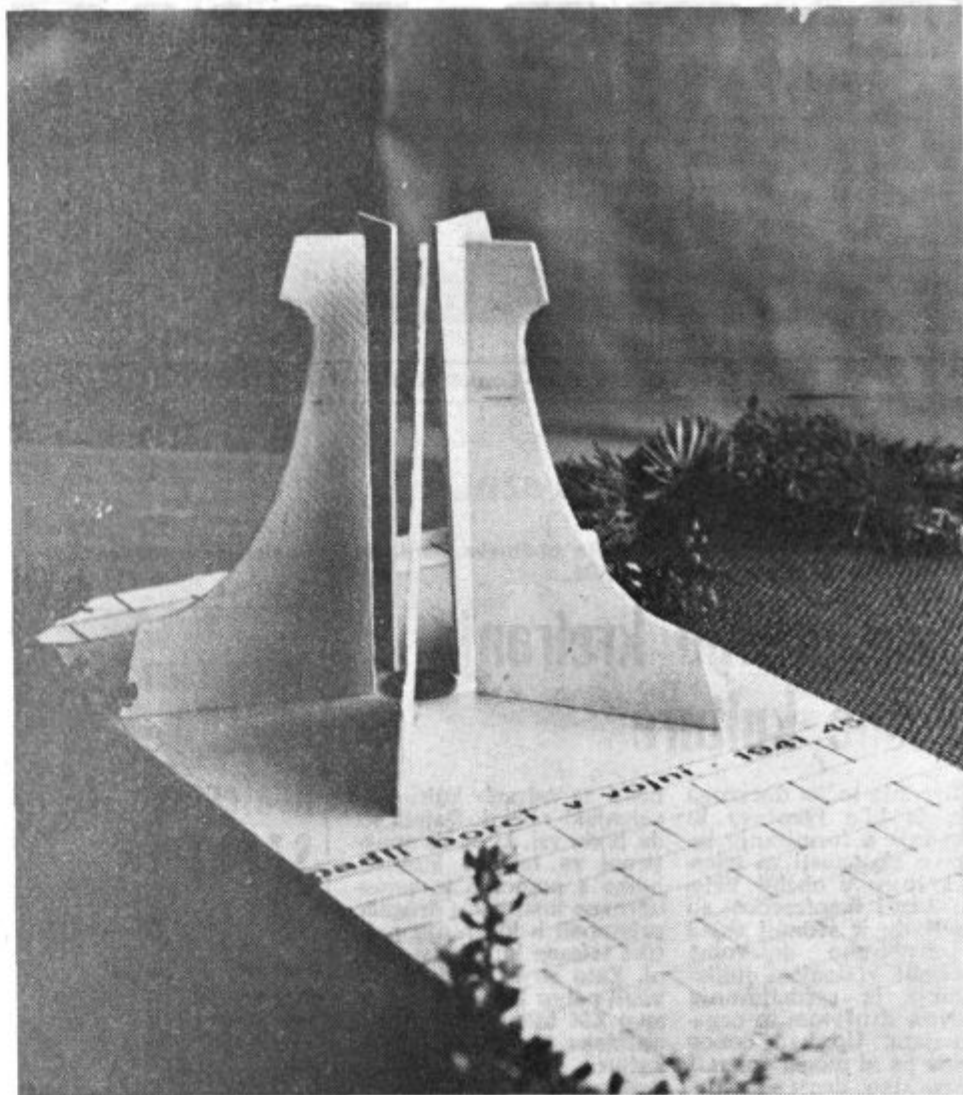
Šaleška folklorna skupina še vedno sprejema v svoje vrste vse tiste, ki želijo v njej sodelovati — kot plešalci, pevci ali instrumentalisti.

Kanalizacija Šmartnega

Končno so speljali kanalizacijo skozi Šmartno ob Paki v reko Pako, in to kljub temu, da so bile prve cevi napačno položene in je tako delo stalo precej več kot bi moralo. Sedaj pa žal ni človeka, ki bi pokrenil akcijo, da bi se lastniki hiš lahko priključili na glavni odvodni kanal.

Komunalno podjetje naj bi vendar že enkrat napravilo podroben načrt za vse priključke, kajti posestniki hiš bi radi prispevali tistih 800 dinarjev za priključek, samo da bi z deli lahko pričeli. Ni prijetno, če ob deževju sili vrhnja voda v klet. Letos, ko je dežja bolj malo, še ni tako hudo, toda kaj bo takrat, ko bo nastalo

pravo deževje. Odkar je bila vas asfaltirana, zastaja voda ob cestah in sili v kleti nižje ležečih hiš. Če pa bi bil odtok te vode urejen, bi odpadle vse nevšečnosti. Kaj pa SZDL in krajevna skupnost? Prepričani smo, da bi skupno delo rodilo uspehe, en sam pa res ne more vsega.

Znano je, da bo pokopališče v Družmirju ukinjeno in da bodo pokopane prekopali na pokopališče v Podkraj. Med drugimi bodo prekopali tudi padle borce, ki so shranjeni v grobnici na družmirskem pokopališču. Na pokopališču v Podkrajju bodo postavili novo spominsko obeležje. Zato je komisija za varstvo spomenikov in tradicij NOB pri občinskem odboru ZZB NOV Velenje sklenila, da objavi maketo novega spominskega obeležja, ki naj bi stalo na za to določenem prostoru na pokopališču v Podkrajju.

Komisija prosi vse nekdanje borce NOB in aktiviste za mnenje ali pripombe na objavljeni idejni osnutek. Pripombe oziroma predloge posredujte občinskemu odboru ZZB NOV Velenje, komisija za spomeniško varstvo in tradicije NOB. Tam je maketa tudi na ogled.

ELEKTROTEHNA

TRGOVSKO, UVOZNO IN IZVOZNO PODJETJE Z ELEKTROTEHNIČNIM MATERIALOM

NUDI v svojih prodajalnah:

CELJE – Stanetova ulica 16
VELENJE – Prešernova ulica
SLOVENJ GRADEC

- ves elektroinstalacijski material
- elektromotorji, hidroforji
- vodovodni in sanitarni material
- keramične ploščice
- akustika, radio in TV sprejemniki z nadomestnimi deli
- kuhinja GORENJE
- gospodinjski aparati: hladilniki, štedilniki, pralni stroji

VABIMO VAS K UGODNEMU NAKUPU!

NADALJEVANJE S 1. STRANI - NADALJEVANJE S 1. STRANI NADALJEVANJE S 1. STRANI - NADALJEVANJE S 1.

SAMOUPRAVNO KREIRANJE
TELESNE KULTURE

programu razvoja telesne kulture in sklepa o stalnem viru in enotnem načinu financiranja vseh telesno kulturnih skupnosti. Telesno kulturna skupnost naj deluje na področju množične aktivnosti, angažiranju v množično rekreativno telesno kulturo preko delovnih organizacij in krajevnih skupnosti ter razvijanju športne dejavnosti s pomočjo športnih društev, sekcij itd. v tekmovalni šport.

V razpravi o nujnosti formiranja interesne skupnosti za telesno kulturo je sodelovalo več članov občinske konference SZDL. Rudi Ževart je menil, da so viri financiranja za telesno kulturo skopo odmerjeni, ker je v občini športna dejavnost močno razširjena in kvalitetna. Letos ima občinska zveza za telesno kulturo na voljo 220 tisoč dinarjev, vsa športna dejavnost pa bo terjala blizu 700 tisoč dinarjev. Jože Kandolf je razložil, da so na

problemski konferenci ZMS razpravljali o telesni kulturi in zaključili, da je nujno sistemsko rešiti financiranje, ker bi tako tudi razna društva začela boljše delati. »Na naši problemski konferenci smo tudi poudarili,« je dejal Jože Kandolf, »da bi morali dati večji poudarek množičnosti in športni rekreaciji. Delovne organizacije morajo skrbeti za rekreacijo svojih delavcev. V nekaterih imajo posluh, drugod pa ne.« Vlado Pocaht je povedal, da se fizikalni delavci vseskozi srečujejo s težavami, kot so pomanjkanje kadrov, finančnih sredstev in vzdrževanje objektov. Zato so pogosteje reševali ta vprašanja kot pa probleme fizikalne dejavnosti. Pocaht je še dejal, da je premalo denarja za šolska športna društva in ta ne morejo realizirati svojih programov. Šolska športna društva bodo morala biti na šolah obvezna in bodo morale izobraževalne skupno-

sti prispevati nekaj sredstev za to dejavnost. Jože Veber je menil, da je bil z ustanovitvijo sklada za društveno dejavnost storjen korak naprej. Ustanovili smo ga zato, ker smo čutili potrebo, da razvijemo društveno dejavnost. »Prepričani smo bili,« je dejal Veber, »da bomo z njegovo pomočjo vplivali na društveno dejavnost. Praksa pa je pokazala, da niti upravni odbor, niti konferenca SZDL nista razčiščevala organizacijsko strokovno stran. Na tem področju smo puščali društva samostojna. Rešili smo le vprašanje rednega financiranja.« »Želja po napredku fizikulture mora biti v naši občini v tem, da dosežemo množičnost,« je dejal Bertl Skrlavnik. Športna dejavnost pa se mora razvijati tudi izven mestnih središč, saj okoliški kraji nimajo na voljo športnih objektov.

Člani občinske konference SZDL so še predlagali in podprli kandidato Janca Vipotnika za predsednika, Vlada Breznika za podpredsednika republiške konference SZDL in Boža Kovača za sekretarja izvršnega odbora.

OTROŠKI SMEH
Z VSEGA SVETA

troškega tabora Sutjeska in bi potemtakem novo zgrajena otroška vasa v Velenju bila na voljo tudi našim jugoslovanskim otrokom.

In kakšen bo izgled otroške vasi? V Velenju si jo zamišljajo povsem svojstveno, to naj bo vasa, ki bo predstavljala otroški svet in se bo ujemala v okolje sedanega otroškega prostora v Velenju. Na tem rpedelu pa sta že plavalna bazena, lepo urejeno otroško igrišče in še mnoge športno rekreativne naprave.

Predstavniki Zveze prijateljev mladine poudarjajo, da mora pomagati pri gradnji mednarodne otroške vasi vsa Slovenija. Prihodnje leto bomo namreč slavili 30. obletnico ustanovitve pionirske organizacije in bi izgradnja otroške vasi v Velenju bila osrednja akcija v okviru praznovanja. Zveza prijateljev mladine Slovenije pa želi s to akcijo zbuditi, da bi v naši republici v prihodnje bolj pospešeno gradili rekre-

acijske, vzgojne in druge objekte za naše otroke.

Zato naj bi že v zdajšnji otroški naložbi v Velenju sodelovalo čimveč dejavnikov iz vse Slovenije. Velenje je pripravljeno prispevati najmanj 200.000 dinarjev. Menijo, da bi vse slo-

venske občine, razen manj razvitih, prispevale po 100.000 dinarjev, nekaj pa še republiški forumi, podjetja in drugi. Tako bi z lahkoto zbrali potrebni denar za izgradnjo moderne otroške vasi, katere naložba bo veljala blizu 2.600.000 dinarjev.

Otroško vasa bodo začeli graditi že zgodaj spomladi in bo gotova do dneva borca. Prvih 70 do 80 otrok pa bo sprejela že 6. julija 1972.

Predsednik občine, Nestl Zgank, je načrte o mednarodni otroški vasi razložil časninarjem na tiskovni konferenci

Poročila in ocena
pripravljenosti SLO

ki je bil v začetku ocenjen kot izredno ambiciozen, po nekaj več kot letu dni pa ugotavljamo, da smo zastavljene zahteve povsod prekoračili. S tem smo se najučinkoviteje vključili v akcijski in stabilizacijski program republike.

V posameznih gospodarskih področjih v občini je porasel celotni dohodek v prvih devetih mesecih letošnjega leta, in sicer: v industriji in rudarstvu za 54 %, v kmetijstvu za 41 %, v trgovini in gostinstvu za 62 %, v obrti za 40 % in v stanovanjsko komunalni dejavnosti za 62 %.

Res je sicer, da so na tako velik porast proizvodnje oziroma dohodka v znatni meri vplivale višje cene, vendar lahko podamo globalno oceno, da se realne vrednosti gibljejo v približnih okvirih, ki smo jih načrtali s srednjeročnim programom razvoja.

Konferenca je dalje ocenila priprave na organizacijo splošnega ljudskega odpora v občini, kot sestavni del delovanja komunistov. Nujnost koncepta SLO je glede na mednarodni položaj vse nujnejše, ker se za-

vedamo, da je le tako možno ohraniti našo neodvisnost.

Priprave, ki so izredno intenzivne predvsem po dogodkih v CSSR, potekajo v več smereh. Oboroženi del odpora predstavlja pri nas v glavnem šaleški partizanski bataljon, ki je že v celoti moderno oborožen in opremljen tako, da se je sposoben postaviti v bran eventualnemu sovražniku v izredno kratkem času. Pripadniki bataljona se stalno usposabljaajo in izpopolnjujejo na raznih vajah, starešinski kader pa še posebej na seminarjih in predavanjih. Njihovo teoretično znanje se vsako leto vsaj enkrat preverja.

Na terenu potekajo priprave na splošni ljudski odpor predvsem preko odborov za SLO, ki so že formirani v vseh krajevnih skupnostih. Odbori so že pripravili program svojega dela, v bližnji prihodnosti pa bodo pripravili seminarji za vsa vodstva teh odborov.

Posebna pozornost pri krepitvi naše obrambne moči je posvečena mladini.

V občini smo letos ustanovili mladinsko četo, ki ima jasno izdelan program in združuje mladinke in mladince, ki še niso bili v vojski, vendar se sami želijo urediti v veččinah, ki so za splošni odpor nujno potrebne.

Vse bolj se zavedamo dela specializiranih mladinskih organizacij za SLO, Rdečega križa in drugih dejavnosti, zato je občinska konferenca zadolžila komuniste, ki delajo na teh področjih, da te dejavnosti razširjajo na kar največji krog mladih.

Na tej seji je bilo ponovno sproženo za nas izredno pomembno vprašanje v zvezi s pisanjem tovariša Mihe Marinka v knjigi »Moji spomini« o našem rojaku Bibi Röcku. Po zelo burni razpravi je konferenca sprejela razlago tovariša Mihe Marinka na seji političnega aktiva v Velenju, vendar je konferenca zahtevala, da to obrazložitev tovariš Marinko zapiše tudi v Delu in Šaleškem rudarju, tako kot je obljubil. Dalje je konferenca zadolžila komite občinske konference, da dokončno razčisti vsa nerešena vprašanja v zvezi z zadevo Bibe Röcka in da stori vse, kar je v njegovi moči, da bi Röcka proglasili za narodnega heroja.

PREKLIC

• Veljavnost plačilnega kartončka RLV, številka 40, preklicuje Ivan Jakob, Kidričeva 16 b, Velenje.

Zamenjam
stanovanje

Zamenjam novo tro-sobno stanovanje v stolpnici ob Partizanski cesti za enako veliko v starejšem bloku. Informacije v uredništvu Šaleškega rudarja.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER
VELENJE

ponovno vabi k sodelovanju

- diplomirane elektro inženirje
- diplomirane strojne inženirje
- diplomirane inženirje fizike
- diplomirane rudarske inženirje
- kontrolorja, KV orodjarja z delovodsko šolo in večletno prakso pri delu v orodjarni
- VK delavce za delo na vrtilno-frezalnem stroju (Bohrwerk)
- vrtilca za delo na koordinatnem vrtilnem stroju
- KV rezkalca za delo na univerzalnih strojih in na kopirnem rezkalnem stroju
- KV strugarje
- KV orodjarje
- KV in PK kopače

Osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi osebnega dohodka.

Na razpolago so sobe v samskem domu.

KOMUNALNO-OBRTNI
CENTER VELENJE

vabi k sodelovanju

več nekvalificiranih delavcev

Nudimo možnosti priučitve za poklic zidarja in tesarja. Mlajši moški, ki niste končali osemletke, izkoristite priložnost. Samska stanovanja so zagotovljena.

Kandidati naj se osebno zglasijo v tajništvu podjetja.

• ZIDALI BI RADI

V Smartnem ob Paki je še precej interesentov, ki bi si radi postavili svoje hišice, vendar pa oni, ki posedujejo zemljo, zanjo zahtevajo preveč. Štiri tisoč za kvadratni meter je vendar preveč. Ko bi bil urbanistični načrt za Smartno urejen in izgotovljen, bi ljudje z gradnjami takoj pričeli. Ze dalj časa se govori, da se bo v Smartnem v kratkem zgradil stanovanjski blok in samopostrežna trgovina, toda zaenkrat o tem ni duha ne sluha. Saj še tudi načrtov ni.

• TA NAŠA
MRTVAŠNICA

Reči moramo, da je pokopališče v Smartnem ob Paki res lepo urejeno in to ne samo ob dnevu mrtvih, temveč tudi med letom. Letos je pokopališče izgledalo kot en sam cvetoči vrt. Žal pa človeka zaboli srce, ko gleda to našo mrtvašnico, ki je bolj podobna ropotarnici, kakor prostoru, kateremu bi morala služiti. Pozivamo komunalno podjetje, da to strašilo odstrani in zgradi novo, sedanjemu času primerno. Smarčani krajevne datjate v redu plačujemo, zato imamo tudi pravico zahtevati, da se tudi pri nas v Smartnem nekaj zgradi.

Stavba je sredi vasi in je tako vsem na očeh. Kaj si mislijo tujci, ko vidijo na pokopališču tako razpadajočo stavbo?

Nujno bi bilo napeljati na pokopališče tudi vodovod. Letos se je videlo, kako potrebno bi bilo to storiti, saj so ljudje po celi vasi hodili od hiše do hiše, da so dobili toliko vode, da jim rože niso ovene. Stroški bi ne bili prehudi, kajti glavni vod vodovoda vodi blizu pokopališča po vasi.

MALI OGLASI

STANOVANJA

• Mlada zakonca, brez otrok, iščeta neopremljeno sobo v Velenju ali okolici. Naslov v uredništvu.

• Zakonca iščeta opremljeno ali neopremljeno večjo sobo v Velenju ali bližnji okolici. Naslov: Anka Suntujs, Česnikova 12, Ljubljana.

PRODAM

• Ugodno prodam dobro ohranjeno osebni avtomobil Renault 8 — major, letnik 1965. Naslov v uredništvu.

• Ugodno prodam dobro ohranjeno kompletno spalnico in knjižno omaro za dnevno sobo. Vprašajte v uredništvu Šaleškega rudarja ali po telefonu 85627.

Kakšna je organizacija ZM v občini

MLADI! Sodelujte s svojimi prispevki na vaši strani. Pomagajte izbrati ime vaši strani. Nagrada 100 dinarjev za najboljši predlog, še vedno čaka v uredništvu.

Komentar mladih

Akcija 75

Republiška konferenca Zveze mladine je lani vključila največje slovenske mladinske aktivne iz delovnih organizacij v »Akcijo 75« z namenom, da se izboljša kvaliteta samoupravnega in političnega delovanja zaposlene mladine.

Mladi smo kritični do razmer v naši družbi, bodisi ekonomskih ali političnih, vendar se manjši del mladih zaveda soodgovornosti do razmer danes, do razmer jutri in da ni dovolj biti le kritičen. Dejavnost mladine (združene v svoji organizaciji Zveze mladine) mora težiti k spreminjanju razmer v naši družbi. Republiška konferenca ZMS je v tej akciji z aktivni ZMS iz delovnih organizacij neposredno sodelovala. Iz naše občine sta v »Akciji 75« sodelovali organizaciji Zveze mladine iz rudnika in Gorenja. Mladi iz rudnika so bili v tej akciji zelo uspešni, saj so realizirali skoraj vse njene naloge.

Program »Akcije 75« je zajemal izobraževalne seminarje za predsednike aktivov in predavanja za mladino v posamezni delovni organizaciji. V času akcije so imeli mladinski aktivni tudi problemske konference o samoupravljanju, kadrovske politiki in štipendiranju, stanovanjski problematiki, telesni kulturi in rekreaciji zaposlenih ter vključevanje mladih v ostale organizacije, predvsem v ZK in samoupravne organe. V naši občini imamo poleg rudnika in Gorenja še sedem mladinskih aktivov v ostalih delovnih organizacijah, katere bomo vključili v to pomembno akcijo. Aktivni v teh delovnih organizacijah ne odigravajo svoje pomembne vloge kot subjektivna sila v kolektivu. Vodstva teh aktivov premalo poznajo metode dela in oblike organiziranja in zato so tudi akcije aktivov ZMS v delovnih organizacijah dokaj skromne.

Za vodstva aktivov ZMS v delovnih organi-

zacijah se bodo organizirali izobraževalni seminarji z naslednjimi temami: aktualna politika v občini, družbeno-politično delovanje v delovni organizaciji, vloga aktivna ZMS in ostalih družbeno-političnih organizacij v delovni organizaciji, delo z ljudmi, priprava in vodenje sestankov, politika formiranja in delitve dohodka, samoupravni sporazumi, samoupravni dogovori in integracijski procesi, vloga in mesto delovne organizacije v naši družbi, rekreacija in prosti čas, priprave za SLO in še druge. Seminarji za vodstva aktivov so nujno potrebni. Zadnja leta smo dostikrat pozabljali na družbeno-politično in samoupravno usposabljanje mladine ali pa niso bili zagotovljeni materialni pogoji. Za izobraževalne oblike vodstvenega kadra v Zvezi mladine ne sme biti problem denar, ker so stroški za posamezne aktivne (delovne organizacije) minimalni.

Za usposabljanje čim širšega kroga članov Zveze mladine v delovnih organizacijah bodo organizirana predavanja in razgovori z vodilnimi tovariši iz kolektiva. Organizirali bomo tudi problemske konference na katerih boste lahko člani Zveze mladine odkrito in kritično povedali probleme, ki jih čutite kot mladi člani nekega kolektiva. Akcijski programi aktivov ZMS v delovnih organizacijah pa bodo vsebovali, poleg oblik usposabljanja, še vse tiste oblike dela, ki so za zaposleno mladino sprejemljive in aktualne.

V interesu slehernega kolektiva je, da mladinski aktiv v njem dobro delata. Zato smo prepričani, da bodo delovne skupnosti omogočile seminarje za vodstvo njihovega mladinskega aktiv in da bodo vodilni tovariši aktivno sodelovali, ko jih bodo mladinci povabili na razgovore in problemske konference.

K. J.

V zadnji številki Šaleškega rudarja so nekateri mladinci na vprašanja odgovorili, da ne poznajo dovolj dela občinske konference in njenega predsedstva. Ker je naša skupna želja, da ste o delu mladinskih aktivov, mladinskih specializiranih organizacij, občinske konference in predsedstva, dobro seznanjeni, smo se tokrat odločili, da obrazložimo organizacijsko strukturo občinske organizacije Zveze mladine.

Občinsko organizacijo Zveze mladine sestavljajo aktivni ZM, specializirane mladinske organizacije in

druge organizacije ter društva, ki vključujejo mladino.

Aktivni Zveze mladine delujejo v delovnih organizacijah, osnovnih šolah, šolah druge stopnje in krajevnih skupnostih.

V naši občinski organizaciji imamo 27 mladinskih organizacij in aktivov in sicer 8 v delovnih organizacijah (Gorenje, rudnik, termoelektrarna, tovarna usnja, EKO — RSC, Polypex, Vegrad in komunalno obrtni center), 11 v krajevnih skupnostih (Smartno ob Paki, Zavodnje, Gaberke, Pesje, Plešivec, Škale, Cir-

kovce, Paka, Šalek, Bevče in staro Velenje), v osnovnih šolah, na Gimnaziji in v rudarskem šolskem centru.

Najvišji organ je občinska konferenca ZMS, ki je sestavljena iz članov, ki jih izvolijo aktivni, mladinske specializirane organizacije in ostale organizacije in društva, ki vključujejo mladino.

Predsedstvo občinske konference je izvršilni organ konference, ki skrbi za izpolnjevanje sklepov in stališč konference in organizira druge tekoče akcije iz delovnega programa.

Seje konference se sklicujejo po potrebi, seje predsedstva pa so enkrat mesečno.

Po potrebi se sklicujejo tudi problemske konference, ki obravnavajo problematiko, ki je aktualna.

O delu konference in predsedstva bomo v bodoče več poročali.

DA BO NAŠ VSAKDAN PESTREJŠI

Kulturno društvo Ivan Cankar deluje na seminarju v sklopu aktivna ZM in je bilo vsa leta zelo delavno, čeprav se je srečalo z mnogimi težavami. Na sestanku, 5. novembra letos, so pregledali delo v preteklem šolskem letu.

Zelo so pohvalili delo pevskega zbora, ki je bil na mladinskem festivalu nagrajen s srebrno plaketo, prav tako pa so pohvalili tudi dramatike, ki so lani postavili na oder dokaj lahkevno delo Tartuffe. Seveda pa ne smemo prezreti recitatorjev, ki so pripravljali vse interne šolske proslave, pa tudi nekaj javnih. Njihovo delo in uspešen nastop v tednu klubskih ve-

čerov pa je v javnosti doživel zelo hladen sprejem, saj so bile dvorane vedno skoraj prazne, čeprav so bili njihovi nastopi dokaj kvalitetni. V posebno težkih pogojih pa deluje lutkovna sekcija, ki ima vaje in nastope v vedno zasedeni mali dvorani doma kulture. Menim, da bi naši najmlajši vendarle zaslužili boljši prostor, kot je ta. Vseeno pa so bili člani

upravnega odbora z delom lutkarjev v preteklem letu zelo zadovoljni.

Potem so pregledali program za naslednje leto. Ugotovili so, da so bili storjeni že prvi koraki k njegovi uresničitvi. Pevski zbor in recitatorji so že imeli prve nastope in pridno vadijo za naslednje. Tudi dramatika že pripravljajo Brechtovo Beraško opero, literarna sekcija pa bo vsak čas izdala časopis. Veliko časa so se pogovarjali tudi o programu družabnih večerov, ki so jih začeli prirejati. Zelijo, da bi bil program takšen, da bi bil zanimiv za najširši krog gimnazijcev in da bi na njem čim več pridobili. Prvi večer je zelo uspel, kar je za mlade seveda velika spodbuda. Na koncu so izvolili še dva nova člana upravnega odbora.

Upajmo, da bodo gimnaziji uspešno opravili vse naloge, ki so si jih zadali in s kvalitetnimi kulturnimi prireditvami popestrili naš vsakdan.

Ekipa mladih teritorialcev prva

Mladinski aktiv iz Šaleka je organiziral v nedeljo orientacijski pohod, ki se ga je udeležilo 48 mladink in mladincev. Na progi, dolgi okoli 3 km, so morali tekmovalci tudi tekmovali v streljanju, metu žoge na koš, poiskati so morali skrit predmet in odgovorjati na vprašanja iz gospodarstva, šolstva in družbenega življenja naše občine.

Največ točk je zbrala ekipa teritorialcev iz gimnazije in tako osvojila pokal, drugi so bili mladinci iz RSC, tretji pa mladinci iz Pake pri Velenju.

Med ženskimi ekipami so bile najboljše mladinke iz osnovne šole Biba Röck. Iz te šole je bila tudi najbolj množična udeležba, saj so tekmoval kar štiri ekipe. Drugo mesto pa so osvojile mladinke iz mladinskega aktiva Škale.

Uspešno delo šolskega športnega društva RSC

Učenci rudarskega šolskega centra so s svojimi mentorji pregledali delo šolskega športnega društva v preteklem šolskem letu. Ob vsestranskem razumevanju vodstva šole na tem pomembnem vzgojno-izobraževalnem centru, je pošolska dejavnost dobila svoje mesto. To predvsem velja za SSD rudarskega šolskega centra.

V minulem šolskem letu je aktivno delovalo 11 različnih športnih panog, med katerimi so se najbolj izkazali strelci, odbojkarji, šahisti in košarkarji. Veliko učencev pa se udeležuje pri osnovnih športnih organizacijah v atletiki, judu, karateju in dviganju uteži.

Ekipe in posamezniki so se udeležili tekmovanja SSD Slovenije, medšolskih tekmovanj RSC, prvenstev srednjih šol Slovenije, male olimpiade mladinskih klubov v Idriji. Organizirali so srečanje ob dnevu mladosti RSC Velenje in RSC Zagorje. Sodelovali so s približno 365 člani na pohodu Po poteh okupirane Ljubljane. Priredili smučarski in plavalni tečaj. Sodelovali so tudi pri ostalih športnih manifestacijah.

V brigado vedno

● Kako to, da si se odločila za odhod v brigado?

Za odhod v brigado sem se odločila zato, ker sta mi oče in mama vedno pripovedovala, kako prijetno je bilo v brigadah takoj po vojni, pa tudi zato, ker sem živela mesec dni čisto novega, svobodnega življenja. Eden izmed vzrokov je bil tudi ta, da bi spoznala nove ljudi.

● Je bilo delo težko?

Sploh ne. V glavnem smo planirali nasip. Včasih je bilo treba priti tudi za samokolnico, toda to so storili fantje. Najtežje je bilo vstati zjutraj ob štirih in delati ob sončni pripeki. Toda človek se kmalu navadi.

● Kako pa je bilo poskrbljeno za zabavo?

Vsak drugi večer je bil film, ostale dni pa

so bili plesi. Igral nam je ansambel Baroni. Vrtni red skladb smo na koncu znali že na pamet. Vsaka brigada je pripravila tudi takomeenovani brigadni večer. Sodelovali so mladi pesniki, pisatelji in glasbeniki.

● Si spoznala mnogo mladih?

Precej. Vseh skupaj nas je bilo kakšnih 1000 in na koncu smo se že vsi poznali. Prav gotovo sem se поблиže spoznala s sto ljudmi. V brigadi sem še enkrat dobila potrdilo, da so mladi ljudje dobri, pa četudi nosijo dolge lase. Z vsemi smo se razumeli dobro.

● Vzdržuješ stike z novimi znanci?

Da. Z večino si dopisujem. Mislim, da smo ostali precej povezani.

Veliko prijateljev pa tudi ljubezni iz brigade še drži.

● Se ti je kakšen dogodek vtisnil globoko v spomin?

Posebno se mi je vtisnil v spomin obisk tovariša Tita. Brigade so ga navdušeno pozdravile. Naš harmonikaš je igral slovenske narodne, kar je bilo Titu zelo všeč. Toda ni se zadržal dolgo, ker ni imel časa. Zal mi je, da se ni pogovarjal z nami, ker bi ga marsikdo kaj vprašal. Sele zdaj, ko sem ga videla tako, čisto od blizu, sem spoznala, kako velika osebnost je.

● Bi šla še kdaj v brigado?

Vedno, samo če bi me doma pustili in če bi bilo v šoli vse v redu.

Irena Schrott

Ada Lojen je dijakinja tretjega razreda gimnazije. Letošnje poletje je prebila v brigadi. Zanimalo me je, kako je bilo. Poiskala sem jo in ji postavila nekaj vprašanj.

● V kateri delovni brigadi si sodelovala?

Sodelovala sem v brigadi Franca Rozmana-Staneta, ki je bila združena brigada brigadirjev Celja, Ljubljane in Velenja. Delali smo na gradbišču Sava 71. Gradili smo kanal Odra.

POPOTNI VTISI VIKTORJA KOJCA

ZA PARIZOM ŠE SARAJEVO (4)

Vrvež na avtobusni postaji v Titovih Užicah se je zadnji avgustovski nedeljo popoldne vse bolj stopnjeval, kajti lokalni avtobusi vozijo domačine na lepe in prijetne izletniške postojanke v okolici mesta. Ena takih točk je vsekar 30 km oddaljeno turistično mesto Bajina Bašta ob novem umetnem jezeru, ki se razprošira tja do znamenitega mostu v Višegradu. Nič manj zanimiva nista planinska lepota Tara in Zlatibor, ki že dobivata značaj pravega planinskega rekreacijskega centra, z lepimi gostišči in hoteli ter z obveznimi vikendi.

Ko sem za volanom avtobusa za Bajino Bašto videl voznico, sem se že skoraj odločil, da se popeljem z njo, saj je v sinje modri bluzi in temno modrem krilu bila prej podobna stvaršedesi kakšne letalske družbe kot soferju velikega avtobusa. No končno je bil razum močnejši od njene zapeljivosti — saj navsezadnje ni bilo povsem sigurno, če bo zaradi nizkega vodostaja reke Drine in umetnega jezera parnik sploh vozil turiste do Višegrada. Zaradi vnaprejšnjega načrta oziroma voznega reda nisem mogel tvegati, da ostanem v Bajini Bašti, od koder bi se moral spet vrniti v Titovo Užice, če parnik ne bi vozil. Tako je prijetna voznica odpeljala svoj avtobus brez mene, sam pa sem se naprej nestrpnost pričakoval avtobus za Višegrad oziroma Sarajevo. Kmalu so se na postaji začeli zbirati domači nogometaši in njihovi na-

in prednost so imeli potniki za Sarajevo, med njimi tudi nekaj vojakov, ki so potovali službeno ali pa so se vračali z dopusta. Po daljšem prerivanju, sem končno dobil karto za Višegrad in zato plačal še posebno pristojbino, ki si jo zaračunava transportno podjetje za pisanje karte. Tak nemožno in nepraktičen način poslovanja, ki potnike do zadnjega pušča v negotovosti, saj je vse več ali manj odvisno od sreče in uslužbenke, ki ti lahko po svoji presoji da vozovnico ali pa tudi ne, me je zelo razjezil. Torej je stara, a dobra železnica še vedno najsigurnejše prevozno sredstvo, ki potnika skoraj nikoli ne pusti na cedilu, kar sem se še isti večer prepričal na železniški postaji v Višegradu.

UZMI SVE ŠTO TI ŽIVOT PRUZA ...

Seveda pa ni pravila brez izjeme, zato se nisem nič čudil, ko je ob odhodu sofer vzel v poln avtobus še tri Cigane muzikante, med katerimi je eden imel celo kontrabas in so se odpeljali v neko bližnjo vas na »igranko«. Uvidevemu soferju in njegovemu sovozaču so morali že pred vstopom v avtobus zaigrati nekaj sentimentalnih sevdalink, s katerimi so nadaljevali še med vožnjo, pa čeprav je bilo malo prostora za raztegovanje harmonike. Sofer je ves vzhlečen pod vtisom melodij na trenutke pu-

falta nenadoma konec. Izza ovinka se je prikazala vas in veselil ter razgreti Cigani so prosili za izstop. Ko smo vožnjo nadaljevali brez muzike je sofer še vedno brundal in od časa do časa udaril s svojo medvedjo roko po hrbtu sovozača, ki je bil bolj šibke postave in je le s težavo prenašal močne udarce svojega temperamentnega kolega. V avtobusu na dolgih progah ni sprevodnikov, temveč sta po dva soferja, ki se od časa do časa menjujeta, kajti cesta po pogorju Mokre gore in dalje proti Gorazdu in Sarajevu se ni asfaltirana. Zato je sofiranje po makadamski visokogorski cesti, polni serpentin, še posebno utrudljivo in zahteva človeka s popolno koncentracijo. Ugotovil sem, da so soferji po ozkih planinskih cestah v Srbiji in Bosni res pravi virtuozji v svojem poklicu in če jim potnik ne zaupa, je bolje, da se ne odpravi na pot, kajti voznja od Beograda do Sarajeva traja od ranih jutranjih ur do poznega večera.

Po dveh urah vožnje je sofer ustavil ob samotni krčmi ter povedal, da je tukaj oddih. Ko smo zopet zasedli avtobus, je krmilo prevzel drugi manjši sofer, ki si je elegantno navlekel usnjene luknjicaste rokavice ter priljazno pomahal ustrezljivemu krčmarju. Le-ta bo zopet čakal do naslednjega dne na skromen zaslužek in avtobus, ki se enkrat na dan ustavi pri njegovi krčmi, da se potniki maice osvežijo, okrepčajo in odležajo od naporne vožnje po planinah zahodne Srbije in vzhodne Bosne. Pokrajina, po kateri smo se vozili, je nudila potniku čudovit razgled in zdelo se mi je to enakratno doživeti, ki je za marsikatero meščana neponovljivo. Na vsaki strani ceste gozdovi, kakor da je narava tu povsem nedotaknjena. Na cesti skoraj nobene ga prometa, le tu in tam smo srečali vozila z beograjsko registracijo, večinoma otovorjena s počitniško kramo na strehi. Redki so, ki se vračajo po tej poti domov z letovanja na Jadrano, kajti cesta je zares obupna in vozilo je po taki vožnji najbrž povsem razmiganjo. Marsikateri ljubitelj narave ne tvega tudi to, samo da se mimogrede lahko ustavi še na Tari in Zlatiboru ali pa se morda potegne še do Bajine Bašte. To mesto je nastalo šele leta 1833 po odhodu Turkov. Tedanji srbski vladar knez Miloš je kmetom razdelil nekdanja turška posestva, med njimi tudi zemljo fevdalca Baj-Osmana, po katerem je kraj dobil ime Bajina Bašta. Danes se tu razvija že tujski promet zaradi umetnega jezera, ki je nastalo po izgradnji jezua na reki Drini za hidroelektrarno Perućac. V kraju gojijo tudi odlični tobak »hajinovaca«. Vsekakor je najbolj znano planinsko klimatsko letovišče Srbije, valovita visokogorska planota Zlatibor z lepimi borovimi in poznanim letoviškim središčem Partizanske vode. Velik naravni park poln kontrastov je planina Tara, ki je deloma porasla še s pravimi pragozdovi. Na Tari se je ohranila še marsikatera živalska vrsta, izredno bogata pa je tudi rastlinstvo in le na nekaterih obronkih Tare raste še znamenita Pinčičeva omorika — neka vrsta iglastega drevesa.

Sonce je pričelo neusmiljeno pripekati in potniki v avtobusu so zaradi vročine druga za drugim zadremali. Tudi sofer, ki je bil še malo prej tako živahen, se je počasi umiril in zaspal — oni drugi voznik pa si je požvižgaval popevko, ki se je v enakomernem ritmu mešala z brnenjem motorja mercedesovega avtobusa, vzpenjačočega se vse višje in višje, kakor da bi se želel dotakniti belih oblakov na nebu. Jaz zaradi dobre turške kave nisem dremal in če bi, bi mi verjetno bilo silno žal, kajti pokrajina ob strmi vjugastosti cesti Mokre gore je bila nekaj božanskega. Zdelo se mi je kot da gledam vasi, gozdove in pašnike pod seboj kakor iz helikopterja. Tropi belih ovac pa so bili z velike višine videti kot z marjeticami posejani travniki visokogorskih pašnikov.

VLADO VALENČAK: SPOMINI NA VOJNE DNI

Štefan tropinovca na domači mizi

Kadar so »Serčerji« prišli na Graško goro, je bilo večinoma mirno. Zato ni čudno, če smo bili veseli, ko smo zvedeli, da bomo novo leto pričakali tam. Toda, kje smo še!

Zadnje dni decembra ni nikjer miru. Kamor se obrnemo, naletimo na Nemce. Sedaj smo še nekje na Bizeljskem. Pot nazaj na Graško goro je še dolga. Po poti moramo še dvigniti municijo in nekaj orožja, ki se nahaja v bunkerju.

Prebili smo se že do Konjiške gore. Ta nam je bila vedno sovražna. Tudi tokrat so jo Nemci obmetavali s topovskimi granatami. Ze dva dni nismo zatisnili oči. Vedno nas je zmohtil kakšen sovražni napad, ko smo se pripravljali na počitek.

Le brž naprej preko Vitanja in Doliča na Graško goro! V jutranjem mraku smo prečkali Konjiško cesto v bližini Stranic. Potem pa hitro mimo Vitanja in čez Lošperk proti Doliču.

Malo pred jutrom je utrujenost vedno najhujša. Mnogi so kar v hoji napol spali. Najtežje je bilo potem zbuditi kolono, kajti ko je obstala je tudi že zaspala. Težak tovor municije je šibil kolena borcev.

Vlekli smo se kot jesenska megla po vitanj-

ski cesti. Navajeni na mehke steze in poti, nas je cesta posebno izmučila. Vlekla se je v nedogled in ob vsakem koraku si imel občutek, kot da ti nekdo zabija žebelj v nogo.

Lošperk je za nami.

Sedaj bo lažje, ker je navzdol. Ze se bližamo Doliču. Tam je treba spet prečkati železnico in cesto Dravograd—Celje. Postavili smo zaseke ob cesti in železnici. Na takšnih nevarnih mestih, kjer si lahko vsak trenutek naletel na sovražnika, so tudi tisti, ki so že komaj prestavljali noge, pospešili korak. Prav hitro smo bili na poti proti Sv. Vidu. No, sedaj smo se že oglašali po kmečkih hišah. Marsikomu je hrusevec vrnil moči, čeprav kisel, da bi ga lahko uporabili tudi za solato.

To je bilo že pol osvobojeno ozemlje, na katerem smo se počutili kakor doma. Po izhojenih snežni poti smo hodili po obronkih Graške gore. Še dobro uro hoda in že smo se gnetli okoli Klančnikove domačije.

Stari Klančnik je z zanimanjem štel prihajajoče, a Klančnikova je sklepala roke v nebo in vpila: »Koliko vas je!« Oba sta bila vesela domače vojske. To je zanje pomenilo tudi mnogo mesa in vesele praznike.

Partizani naših ljudi na Graški gori niso nikoli pozabili. Tudi takrat, ko so izpraznili nekaj trgovin v Velenju in okolici, so obuli in oblekli te hribovske družine.

Terenske organizacije so bile tiste dni aktivne kar se da. Iz Pesja in Velenja so v koših nosili potice, klobase, meso in pijačo vseh vrst za partizane, da bi čim lepše dočakali novo leto.

Na Klančnikovi mizi je stal štefan domačega tropinovca, ki je kar vidno hlapel. Razpoloženje je bilo odlično. Vse je plesalo in pelo. Zunanaj so se kepali in postavljali na glavo v sneg. Nisi vedel ali se postavljajo na glavo za šalo ali pa jih meče tropinovec ...

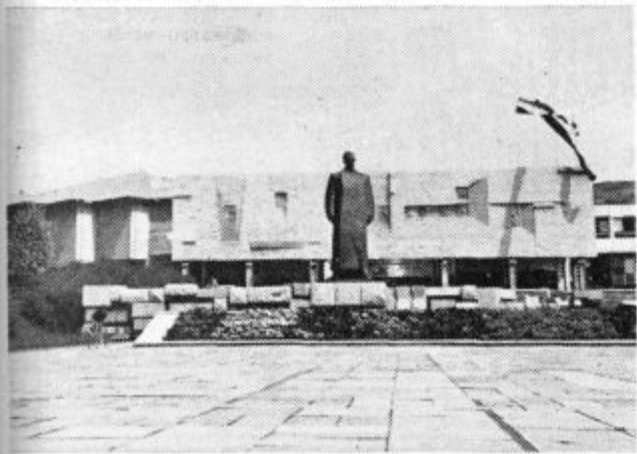
Rajanje je trajalo pozno v noč. To je bilo pravo ljudsko rajanje. Partizanska pesem je prebujala zidove planinskih domačij.

Spet smo bili vsi prepričani, da je to zadnje novo leto v partizanih. Ni vrag, da bi lahko vojna trajala še eno leto! Saj Nemčija še surogatov nima več!

S težkimi glavami smo se znašli v 1943. letu. Zimska burja je bila najboljše sredstvo proti mačku.

»Klin se s klinom zbijala!« je modro svetoval bataljonski kuhar in mi tiščal čutarico pod nos. Nisem se branil.

V. V.

Titove Užice

vijači, ki so se odpeljali na tekmo v bližnje industrijsko mesto Sevojno. Bil sem že nestrpen, ker avtobusa ni bilo od nikoder, posebno pa me je mučilo to, da nisem vedel, če bo v avtobusu sploh prostor za nove potnike. Za tranzitne avtobuse na postaji ne izdajajo vozovnic, dokler sofer prispelega avtobusa ne pove blagajničarki koliko ima prostih sedežev, kajti stojšče na dolgih progah ni. Ko je avtobus po polurni zamudi končno pripehljal, sem se podvizal proti blagajniškemu okencu in slišal soferja, ki je dejal, da ima osem prostih mest — toliko potnikov je namreč v Užicah izstopilo. To je edini avtobus, ki pelje enkrat dnevno skozi Užice v Višegrad ter dalje proti Gorazdu in Sarajevu. Zato je gneča toliko večja. Interesentov za karte je bilo sigurno 20

ščal volan iz rok in tleskal z dlanmi kot da je na svatbi. Seveda je vmes pomagal tudi peti in vzdušje se je prav po južnjaško stopnjevalo, dokler ni skoraj vsi potniki v avtobusu pritegnili — sicer pa je bila nedelja in tako razlog več za razpoloženje. Pravzaprav so imeli potniki skorajda vzrok, da so peli, saj se je besedilo pesmi tikalo vseh, ki so menili, da še niso prestari za užitke, ki jih človeku nudi današnji svet, življenje ter udobno potovanje. Če sem si dobro zapomnil je bilo besedilo približno takšno: »Uzmi sve što ti život pruža, jer danas si cvet, a sutra uvela ruža!« Dokler smo se vozili skozi mesto in predmestje, je sofer večkrat ustavil vozilo, da so domačini, ki so posedali pred kavarnami in gostišči, lahko videli njega, ki je vozil muzikante. Skoro vsi so mu mahali, celo miličniki, in dobil sem vtis, da se vsi poznajo med seboj. Od časa do časa je še vedno tlesnil z rokami, da je odmevalo po avtobusu ter si z veliko brisačo obrisal znoj, ki mu je curkoma lli po obrazu in hrbtu. Po postavi je bil pravi hrust in venomer je ponavljal de-de, de-de, kar je pomenilo, da morajo nadaljevati, ko so Cigani že hoteli nehati. Rekel jim je, da avtobusa ne bo ustavil, če ne bodo ves čas peli in igrali. Harmonikar je bil povsem prepoten, tako da se mu je bela nylon-ska srajca kar lepila na hrbet. Nekako po 10 kilometrih vožnje je bilo veselja pa tudi as-

**DOPISUJTE
IN
SODELUJTE**

BLAGOVNICA NAMA

ob Kidričevi cesti v Velenju

SPOROČA CEN JENIM POTROŠNIKOM

da je od 15. oktobra dalje
ODPRTA BLAGOVNICA NAMA
vsak delovni dan

NEPREKINJENO

od 7.30 do 19. ure

Prepričani smo, da smo s prehodom na neprekinjeni delovni čas, ustregli vsem tistim potrošnikom, ki zaradi preobremenjenosti težko določijo uro za nakup.

IZBIRA JTE V NAŠI BLAGOVNICI IN ZAGOTAVLJAMO VAM STROKOVNO TER SOLIDNO POSTREZBO

Za obisk se priporoča

BLAGOVNICA NAMA

VELIKA NAGRADNA IGRA

sledite

OD 5. NOVEMBRA DALJE V

 VELEBLAGOVNICI

IN V

13. PRODAJALNAH
TRGOVINE NA MALO

PRI NAKUPU ZA VSAKIH POLNIH 100 DIN DOBITE KUPON

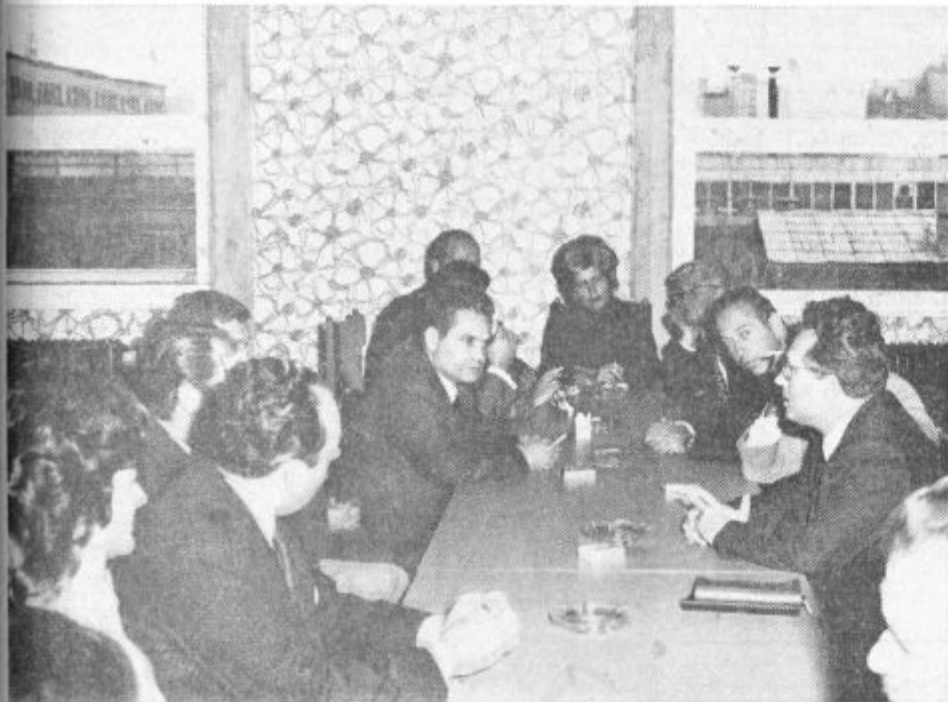
NAGRADE:

- BARVNI TV SPREJEMNIK GORENJE
- PRALNI STROJI
- HLADILNIKI
- ŠTEDILNIKI
- MOŠKE IN ŽENSKO OBLEKE i.t.d.

ZATO sledite vedno in povsod

 TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

SINDIKALNA DELEGACIJA V VELENJU

V Velenju se je 11. novembra mudila 15-članska delegacija sindikata storitvenih dejavnosti Jugoslavije, ki jo je vodil predsednik republiškega odbora tega sindikata Jože Vidic.

Goste sta v Velenju sprejela tajnik občinskega sindikalnega sveta Velenje, Franc Mažgon in predsednik strokovnega odbora sindikata storitvenih dejavnosti, Avgust Vešelj. Zatem pa so si ogledali tovarno gospodinjstve opreme Gorenje. Tu so se dalj časa pogovarjali z direktorjem za posebne zadeve Francom Pristovškom in predsednikom centralnega delavskega sveta Ivanom Siršem.

Vaša vprašanja na pravi naslov

Zakaj akontacije?

Tokrat smo dobili le eno vprašanje:

Bralec K. T. iz Smartnega ob Paki vprašuje, če občina zakonito predpisuje akontacije na prispevek iz skupnega dohodka občanov.

Za pojasnilo smo se obrnili na Vinka Zabreta, načelnika davčne uprave, ki je takoj ljubeznivo pojasnil in takole odpisal:

— Na postavljeno vprašanje, če je davčna uprava Skupščine občine Velenje upravičena predpostaviti akontacijo na prispevek iz skupnega dohodka občanov za tekoče leto, dajemo naslednji odgovor:

Člena 205 in 206 Zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS št. 7/69, 40/69 in 26/70) določata:

»Prispevki in davki, ki se plačujejo od katastrskega dohodka, od de-

janskega dohodka in od pavšalnih osnov ter od skupnega dohodka občanov, se plačujejo v enakih trimesečnih obrokih, ki zapadejo v plačilo vsakega 1. v trimesečju, plačani pa morajo biti v 45 dneh po zapadlosti.

Prispevki in davki v pavšalnih zneskih se plačujejo v dveh enakih polletnih obrokih in sicer pred začetkom dela, oziroma pred začetkom polletja.

Dokler zavezanec ni odmerjen prispevek oziroma davek, ki se odmerja po letni osnovi ali pavšalnem letnem znesku, mora zavezanec plačevati akontacijo po odločbi o odmeri iz zadnjega leta, za katero mu je bil prispevek, oziroma davek odmerjen in sicer v rokih, ki so predpisani za plačevanje prispevka oziroma davka.

Če se osebni dohodek zavezanca bistveno poveča oziroma zmanjša, izda pristojni občinski upravni organ na podlagi pregleda poslovnih knjig, podatkov o njegovih prejemkih od državnih organov ter od delovnih in drugih organizacij in na podlagi drugih verodostojnih podatkov odločb, s katero mu poveča oziroma zmanjša akontacije.

Iz določil navedenih členov Zakona o prispevkih in davkih občanov, je davčna uprava oziroma pristojni upravni organ za odmero in pobiranje prispevkov in davkov dolžan in mora predpisati akontacije za prispevek iz skupnega dohodka občanov za tekoče leto. —

Takšno pojasnilo nam je poslal Vinko Zabret, načelnik davčne uprave.

Z DRŽAVNEGA PRVENSTVA 1971 V ŠPORTNEM PLESU ~ Z DRŽAVNEGA PRVENSTVA 1971 V ŠPORTNEM PLESU

VELENJČANA ZNOVA DRŽAVNA PRVAKA

23. oktobra so se zbrali v Ljutomeru vsi najboljši jugoslovanski plesni pari petih kakovostnih razredov, od najnižjega D preko C—B—A, do najvišjega S ali mednarodnega razreda in se potegovali za najvišji naslov za leto 1971 v tej umetniško športni disciplini.

Plesne dvojice — bilo jih je 31 — iz sedmih plesnošportnih klubov, so se predstavile navdušenemu ljutomerskemu občinstvu, ki je imelo prvič priliko videti najboljše plesalce Jugoslavije. Kar sedem plesnih parov je zastopalo enega izmed najmlajših klubov v

Sloveniji, plesni športni klub Velenje, od tega seveda šest mladinskih plesnih parov, ki so tekmovali v najnižjem razredu, ki pa so letos prvič nastopili na tako pomembnem tekmovanju. Med mladimi Velenjčani sta se najboljše odrezala Marko Hojan in Irena Gorogranc, oba še učenca osnovne šole Miha Pintar-Toledo, ki sta se uvrstila v polfinale v D razredu.

Napetost med tekmovalci in navdušenje med občinstvom je naraščalo od razreda do razreda, posebej še, ko so se predstavili štiri finalisti v najvišjem razredu, med katerimi je bil tudi trikratni državni prvak, plesni par iz Velenja Drago Sulek — Verena Trofenik-Sulek, ki je pa tudi letos že takoj po prvem plesu in prvi javni oceni sodnikov dokazal, da še nima tekmeča. Tako sta Velenjčana že četrtič po vrsti osvojila državno prvenstvo. To je bilo njuno 145. tek-

movanje in zadnje pred odhodom Suleka v JLA, kar bo pomenilo veliko vrzel ne le v velenjskem plesnošportnem klubu, temveč tudi v jugoslovanskem plesnem športu.

Preteklo soboto, 13. t. m. je bil v Ljubljani medklubski kvalifikacijski turnir od D do A razreda, kjer so nastopili tudi štiri mladinski plesni pari iz Velenja, med katerimi sta se tokrat najboljše odrezala dijak 1. razreda gimnazije Zdenko Lah

in učenca osnovne šole Miha Pintar-Toledo Irena Zevart.

Ob Dnevu republike, 27. novembra letos bo podobno tekmovanje v Velenju in sicer v avli osnovne šole Miha Pintar-Toledo. Ob 15. uri se bodo pomerili mladinski pari, ob 18. uri pa višjerazredni plesalci. Ob tej priliki se bodo velenjskemu občinstvu predstavili tudi najmlajši predstavniki plesnega športnega kluba Velenje.

Naši alpinisti o sebi

PISE
DUŠAN
KUKOVEC

našega pogleda in je potem nismo več videli.

Moja tovariša Janez Resnik in Dani Kopusar sta bila po letih za polovico mlajša, po telesni višini pa za polovico večja. Po letih bi jima lahko bil takorekoč oče. Tega sta se zavedala in pridno izkoriščala na nekaterih področjih očetovstva — kot na primer: ata žejen, daj piti, ata lačen, daj jesti — in podobno. Pomagal sem jima po svojih močeh.

kvalitete alpinista, ki so lahko odločilne za doseg uspeha v tako zahtevni steni kot je Eiger. Imel je izredno fizično kondicijo, ki jo je dobil ob neprekinjenem plezanju po naših stenah.

Dani, s svojim 10-letnim udejstvovanjem v gorah, pa bi lahko tudi precej pripomogel k premagovanju težav te zahtevne naloge.

Naša trojka je plezala nenehno in brez derez skoraj do samega okna Eigerjeve železnice, kar nam je omogočal izredno mehak sneg, pa tudi časa smo tako precej pridobili. Čas je v Eigerju, poleg vremena, tudi eden tistih odločilnih činiteljev, ki odločajo o uspehu vzpona.

Malo med Hinterštoserjevo prečnico smo se navezali, pred nami se je bočila dobra dolžina (vrvna) precej strme stene, po kateri je tekla voda. Dobili smo prvi vodni tuš!

Navezani smo plezali čez moko steno in se z večerom približali Hinterštoserjevi prečnici.

(Dalje prihodnjic)

PISE
FRANC
VERKO

sva hotela več misliti na plezarijo, saj se nama še ni bilo treba spoprijeti s steno, zato sva zaspala. Prvič sem se zbudil ob treh zjutraj. Prijatelja sem pustil pri miru in spet zaspal. Okrog petih sva se dvignila, pobrala iz nahrbtnika vso najnujnejšo opremo, pospravila bivak in pričela z ogrevanjem prstov ter preostalih premraženih udov.

Nato je Ivek čital nadaljnji tehnični opis, jaz pa poslušal: »Plezaš po gladkih

Vedela sva, da je to edina možnost za naprej. Ivč je že bil opremljen z vsemi vrstami plezalne opreme, jaz pa sem ga začel spuščati na prenos preko sponke po vrvi — osem metrov navzdol. Kmalu je bil pri prvem klinu. Pazljivo ga je preizkusil, vpnel vrv in stopno zanko in previdno začel premagovati prve centimetre. V začetku se mi je zdelo, da komaj leze, ko pa sem opazil, da ni kje zabiti klina in da pleza prosto, se nisem čudil. Po kakšnih dvanajstih metrih je s kletvijo zabijal prvi klin. Klini »kroparji« so se mu pod udarcem kladiva zvili, za profilirane pa je bila razpoka preozka. Čeprav sem imel odlično varovališče, sem občutil strah, da bi prijatelju popustile moči in bi zaradi tega omahnil. Vedel sem, da bi ga v primeru padca obdržal, vendar sem se bal, da bi se poškodoval. Ivek le ni rabil toliko časa za ukrepanje in je kmalu našel rešitev ter poiskal kratek specialni klin, ki je pod udarci kladiva lepo pel. To je bil znak, da bo držal.

(DALJE PRIHODNJIC)

V EIGER NIKOLI VEČ

Pri vstopu smo srečali tujo navezo, ki se nas je trudila prehiteti, da bi bila do začetka težjega dela stene pred nami. Niti ogovorili nas niso, čeprav so vedeli za naše namene. Mi pa smo si dejali: »Kar naprej prijatelji,« sedaj bomo imeli boljše orientacijo v steni, čeprav smo opis dobro preštudirali. Z večerom je ta naveza izginila z območja

Kar se tiče samega plezanja pa smo se odlično ujemali, saj smo se dobro poznali že iz drugih sten, tako da je glede tega vlada med nami neprisiljena harmonija, kar je eden izmed pogojev za srečno vrnitev iz stene!

Res je, da Janez ni imel posebnih izkušenj z ledom, saj je bil v zahodnih alpah prvič, toda imel je druge

V SEVERNI STENI GORE STRAHOV

Navlekla sva nase vso rezervno obleko, zabila dva klina, si sezula čevlje in zlezla v celzak. Preden sva zaspala sva si bratsko razdelila ananasov kompot ter malo kruha in klobase. Med pridobivanjem kalorij se je Ivek zagledal nekam visoko. Zjutraj mi je povedal, da je videl zagozdo, vendar je sam sebe hotel prepričati, da je ne vidi in da tam sploh smer ne more iti. Ni-

previsnih ploščah naravnost nad bivakom. Nato 25-metrski težavni prečka v levo, (ocena 6A₂), nato naravnost navzgor nad prvim stojščem v stremenih, rahlo levo pod razon (ocena 6A₂, zelo slabi klini) in bivak v stopnih zankah. Kljub temu, da sva prečitala opis, se je nama dolga plošča nad glavo, v kateri je že sinoči Ivek videl zagozdo, zdela nepreplezljiva.

Odkrili so tatinsko trojko

Velenjski miličniki so odkrili drzne tatove, ki so dalj časa vlamljali in kradli po Saleški dolini. Na tatinske pohode pa so odšli tudi v Savinjsko dolino in na Koroško.

Trije mladeniči so več mesecev hoteli živeti boljše življenje na račun drugih. V večernih urah so se zbrali in odšli na nočno delo. To delo pa ni bilo pošteno, saj so v tem času vlamljali in kradli kot srake. Velenjski miličniki pa so s pomočjo kriminalističnega oddelka UJV Celje prišli drznim tatovom na sled in jih tudi odkrili. Vsi trije zdaj tudi čakajo na pravično kazen.

Vodja tatinske trojke je bil 17-letni A. P. iz Pesja. Z njim pa sta sodelovala 16-letni B. K. iz Velenja, ki je zaposlen v soštanjski usnjarni in 22-letni Franc Belec iz Pesja. A. P. je izbral in določil pajdaša, ki bo šel vsakokrat z njim.

Raznolik in dolg je seznam odkritih kaznivih dejanj, zato naj navedemo le tista, ki so jih trije storilci opravili v Velenju in bližnji okolici. A. P. in Belec sta zadnji dan avgusta splezala skozi okno v upokojenski klub in iskala denar. Tega nista našla in sta vzela 14 zavojev cigaret. Nekaj dni zatem sta skupaj vlomila v mesnico na Kidričevi cesti. Tu sta bila pregnana in sta ukradla le komadič salame. Tudi v noči od 11. na 12. september sta morala zbežati, ko sta skušala vdreti v bife Šumi.

Vmes med temi vlogi pa je vodja A. P. operiral skupaj z B. K. Tako sta ponoči od 1. na 2. september vlomila v slaščičarno Vardar.

Pojedla sta nekaj slaščic in izpraznila par steklenic sokov. S seboj pa sta odnesla 60 gramofonskih plošč in si jih kasneje bratsko razdelila. Bolj uspešen je bil vlom v Rudarja od koder sta tatova odnesla večjo količino jedi in pijače ter iz glasbene skrinje še 350 dinarjev. Denar sta iskala tudi v pisarni Dinos, vendar sta od tu odšla praznih rok.

Zdaj pa poglejmo še samostojne pohode A. P. Ta

je ponoči 4. septembra razbil šipo na izložbi Name in skozi odprtino vzel radiomagnetofon, tranzistor in 4 kasete, vse skupaj v vrednosti 2.963 dinarjev. Pred tem je s pomočjo izvijača odprl okno v delavskem klubu. Tudi tu je iskal denar. Zadovoljiti pa se je moral z ukradenimi cigaretami in drugimi manjšimi stvarmi. Najuspešnejši vlom je napravil A. P. od 19. do 20. avgusta ponoči, ko je vdrl v prodajalno Elektrotehne na Prešernovi cesti v Velenju. Splezal je skozi zračno okno na zadnji strani stavbe in odnesel televizor, magnetofon, avtoradio in še nekatere druge stvari. Vse skupaj je bilo vredno 20.940 din. Denar je

iskal še v bifeju na kopališču, v bifeju samopostrežne trgovine na Kidričevi cesti in v pisarni Dinos.

Brez šefa tatinske trojke je enkrat samostojno »delal«
Franc Belec. V Pesju je J. Korenu ukradel 5 kosi in ga oškodoval za 150 dinarjev.

A. P. pa na svoje tatinske pohode ni pešal. Nedovoljeno je jemal mopede in se z njimi odpeljal, po vožnji pa jih je pustil na različnih krajih. Tako je v času od 29. julija do 29. septembra kar 9-krat samovoljno uporabil mopede različnih lastnikov. S tem pa se je zopet prekršil in se bo moral tudi za ta kazniva dejanja zagovarjati pred sodiščem.

Miličniki so kmalu prišli na sled drzni tatinski trojki in jo odkrili. Medtem ko mladoletni B. K. čaka na prostosti, sta A. P. in Franc Belec priprta do glavne obravnave.

NESREČE

• PREKRATKA VARNOSTNA RAZDALJA

FRANC DREV iz Raven pri Soštanju, se je 3. novembra ob 18.05 peljal iz Soštanja proti Pesju. V Pesju je nakazal spremembo smeri vožnje in se postavil na levo stran desne polovice. Ker mu je nasproti prihajal avtomobil, je motorno kolo ustavil. Za njim pa je pripeljal z avtomobilom CE 411-86 IVAN MIHALINEC iz Metleč 55/a in ga hotel prehiteti po levi strani. Nenadoma je začel zavirati in je zaradi prekratke varnostne razdalje trčil vanj voznik ROMAN STRGAR iz Velenja, Celjska cesta 81 z osebnim avtomobilom CE 412-33, ki je vozil za njim. Ob trčenju je bil poškodovan sopotnik v Strgarjevem avtomobilu Rihard Grobelnik in so ga odpeljali v bolnico. Na vozilih je škoda za okrog 15.000 dinarjev.

• VOZNIKA JE IZSILJEVALA PREDNOST

Z mopedom CE 70-723 se je peljal 2. novembra ob 5.50 ANTON BRODNIK iz Gaberke 60. Pri novem jašku v Prelogah mu je z desne strani pripeljala voznica osebnega avtomobila CE 242-01 MARIJA VOVK iz Družmirja 70, ki je izsiljevala prednost tako, da sta z mopedistom trčila. Pri trčenju je bil Brodnik lažje poškodovan, na obeh vozilih pa je za okrog 3.000 din škoda.

• TRČENJE V KRIZIŠČU

30. oktobra ob 1.50 je ANTON BIZJAK iz Ljubijane, Dalmati. nova 7, z osebnim avtomobilom ZG 263-199 izsiljeval prednost v križišču Celjske in Saleške ceste. V križišču je zaletel v trenutku, ko je vanj

pripeljala tudi voznica osebnega avtomobila CE 338-32 ANICA ZIBERT iz Velenja, Saleška cesta 20. Pri trčenju je dobila Zibertova lažje poškodbe na kolenu desne noge. Na obeh vozilih je za okrog 17.000 din škoda.

• VOZNIKU ODVZELI VOZNIŠKO DOVOLJENJE

Tudi v križišču Saleške in Kidričeve ceste JOZE MEHLE iz Grosuplja, 31. oktobra ob 17.10, ni upošteval neprednostnega prometnega znaka in je trčil v ANTONA ESA iz Velenja, Partizanska cesta 70. Mehletu so zaradi znakov vinjenosti naredili preizkus z alkokotestom, ki je pozelenel in so mu zaradi okvare na vozilu vzeli tudi voziško dovoljenje.

• VPREŽNI VOZ BREZ SIGNALNE LUČI

Brez luči na vprežnem vozu je skozi Salek vodil konjsko vprego 5. novembra ob 17.45 JOZE CEVZAR iz Hrastovca 16. Za njim je pripeljal DUSAN FRANCESKI iz Zagreba z osebnim avtomobilom ZG 993-52. Zaradi prekratke razdalje ni mogel ustaviti vozila in se je zaletel v voz ter si pri tem precej poškodoval avtomobil.

Ropar se je sam prijavil

Najprej je 21-letni Franc Golob, delavec zaposlen v tovarni gospodinske opreme Gorenje, oropal I. G., zatem pa je prišel na postajo milice in prijavil svoje nečedno dejanje.

Franc Golob se je 15. oktobra v večernih urah pripeljal z lokalnim avtobusom v Velenje iz Soštanja. V avtobusu je bila tudi I. G., ki je izstopila na Prežihovi ulici. Odšla je proti domu, ko se je nenadoma za njo pojavil Golob in ji s silo iztrgal ročno torbico ter zbežal v park. Med pot-

jo je opazil službeno vozilo milice in bil prepričan, da je njegova žrtev prijavil rop.

V Bevčah je Golob pregledal ukradeno torbico in v njej našel samo 14,25 dinarjev. Z ukradenim delcem očitno ni bil zadovoljen. Bil je presenečen, je izropal le nekaj borovinarjev. Razmislil je in po hitel na postajo milice ter svoj rop prijavil. Menil je da bo kazen milejša. Golob pa se verjetno ne bi prijavil, če bi bilo v torbici več denarja.

V ponedeljek seja skupščine

V odsotnosti predsednika velenjske občine je podpredsednik Drago Tratnik sklical 14. redno sejo občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti za ponedeljek, 22. novembra.

Odborniki obeh zborov velenjske skupščine bodo

tokrat obravnavali več pomembnih zadev in sklepali o sprejetju novih odlokov, ki so jih predložili ustrezni sveti. Na seji pa bodo odgovorili tudi na vprašanja odbornikov Milenka Pipuš, Karla Šiliha in Stefana Zagoričnika.

Prehodni pokal so osvojili Šalečani

Vsako leto pripravi mladinski aktiv Gaberke tradicionalno srečanje nogometnih ekip v malem nogometu za prehodni pokal Saleške doline. Na letošnjem turnirju, ki je bil na improviziranem igrišču v Gaberkah, sodelovalo devet ekip.

Prehodni pokal so branili mladinci iz rudarskega šolskega centra, vendar so imeli na letošnjem turnirju več športne sreče mladinci iz Saleka (na fotografiji).

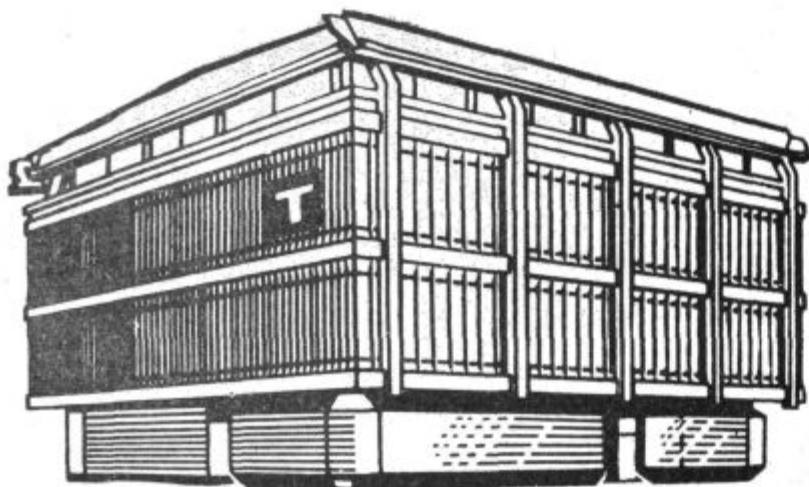
Razrešili bodo neka članov predsedstva

Na zadnji seji predsedstva so razpravljali predvsem o programski usmeritvi dela občinske konference do septembra 1972 leta ter o kadrovskih vprašanjih. Sklenili so, da dajo nekaterim članom predsedstva razrešnico, predvsem zato, ker so premalo odgovorno sodelovali pri skupnih dogovorih.

V mesecu novembru ima predsedstvo naslednje naloge: organizirati mora posvet z vodstvi aktivov na srednjih šolah, posvet s

predsedniki delavskih aktivov o nadaljnji akciji 75. sestanek s predsedniki tovarniških aktivov, posvet s predstavniki mladinskih specializiranih organizacij o ustanovitvi koordinacijskega odbora in financiranju specializirane mladinske dejavnosti. Koordinacijski odbor bo imel predvsem nalogo, da bodo posamezne mladinske specializirane organizacije v bodoče bolj sodelovale in organizirale več skupnih aktivnosti.

VELEBLAGOVNICA

20 ODDELKOV

DARILNI BONI

NAGRADNA IGRA

sledite

VEDNO IN POVSOD

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

VELEBLAGOVNICA

Trgovsko in proizvodno podjetje

poslovna enota
GORENJE
Koroška cesta 51

V bližini starega rudniškega jaška je še vedno

NAJMOČNEJŠA PRODAJALNA

drugorazrednih cenejših izdelkov
tovarne Gorenje v SLOVENIJI

V tej specializirani prodajalni ob starem jašku
in v vseh blagovnicah ERE Velenje
vam je na voljo

VELIKA ZALOGA PROIZVODOV

TOVARNE GORENJE

s 5 % popustom pri I. vrsti in
z 12 % popustom pri II. vrsti

Na primer

- najnovejši pralni stroji s 14 programi
 - tip PS 664 S, stane 3.341 din
 - PRI NAS PA 2.995 din
 - tip BIO stane 3.256 din
 - PRI NAS PA 2.961 din
- po enakem postopku z ozirom na kvaliteto imamo na zalogi
 - štedilnike na plin, elektriko in trda goriva
 - televizorje Gorenje
 - druge proizvode tovarne GORENJE

SE PRIPOROČA

PRODAJALNA GORENJE
OB STAREM JAŠKU

PRED USTANOVITVIJO TELESNO KULTURNE SKUPNOSTI

»Z ustavnimi spremembami zvezne in republiške ustave, z nadaljnjo potjo demokratizacije in razvijanjem samoupravnega socializma, krepimo ne samo našo državnost, temveč tudi vse bolj skrb za človeka. S tem v zvezi zadnje čase vse bolj poudarjamo vlogo telesne vzgoje, športa in športne rekreacije.«

S temi uvodnimi besedami je spregovoril republiški poslanec Jože Melanšek na konferenci SZDL o nujnosti in potrebnosti formiranja telesnokulturne skupnosti v občini Velenje.

V tezah za predlog zakona o telesni kulturi in telesnokulturnih skupnostih je jasno nakazano kaj želimo. Želimo vsestransko razvito socialistično osebnost, ki bo telesno vzgojena, ustvarjalna, zdrava, delovno in obrambno sposobna. Zato je potrebno, da zagotovimo vse pogoje za razvoj telesne vzgoje — od vzgojno varstvenih ustanov pa do delovnih organizacij. Saj nam ne more biti vseeno kakšna bo naša mladina, kakšna bo delovna in obrambna sposobnost ljudi. Zato se bomo morali na tem področju angažirati prav vsi — šolstvo, zdrav-

stvo, gospodarstvo, družbeno politične organizacije, telesno vzgojne organizacije, krajevne skupnosti in drugi, da bomo dosegli cilje, ki smo si jih zadali.

Občinska zveza za telesno kulturo je svoja prizadevanja že usmerjala k novemu konceptu. Vendar so kmalu ostali osamljeni in nemočni, da bi lahko uspešno realizirali zadane naloge v okviru srednjeročnega programa telesne kulture v naši občini.

Ker so naredili prve korake v tej smeri in so zamislili v skladu s tezami zakona o telesni kulturi in financiranju, menijo, da lahko ustanovimo v velenjski občini telesno kulturno skupnost. Bodoča telesna kulturna skupnost bo preko svojega izvršnega odbora usmerjala in vodila politiko kulture v občini, finan-

cirala to dejavnost in jo uveljavljala v družbi. Strokovni odbori pa bodo morali skrbeti za množično vključitev mladih v telesno vzgojno, športno in športno rekreativno dejavnost. Nosilci teh dejavnosti bodo šole in šolska športna društva, osnovne športne organizacije (klubi, sekcije). Krajevne skupnosti in osnovne sindikalne organizacije v delovnih organizacijah pa bodo morale ustvariti pogoje za športno rekreacijo delavcev in občanov. Za vse to je potrebno zagotoviti stalne vire sredstev. Zakon bo predvidel naslednje vire:

- del občinskega prometnega davka — po sklepu občinske skupščine
- del taks od vstopnic športnih prirediteljev — po sklepu občinske skupščine
- sredstva delovnih organizacij
- sredstva jugoslovanske loterije
- ostala sredstva

Po obširnem referatu Jožeta Melanška so člani konferenca SZDL v razpravi podprli pobudo za ustanovitev telesno kulturne skupnosti. Ob koncu so zavzeli naslednje sklepe:

- ustanoviti iniciativni odbor
- predlagati skupščini občine Velenje, da ustanovi telesno kulturno skupnost, razpravlja o srednjeročnem programu telesne kulture v občini
- da skupščina občine Velenje sprejme sklep o stalnem in enotnem financiranju telesne kulture preko telesnokulturne skupnosti.

Te odločitve pomenijo še en korak naprej pri uresničevanju demokratičnosti naše družbe, pomenijo korak naprej pri zadovoljevanju osnovnih potreb delovnega človeka in mladine.

Prosvetno in kulturno delo Šoštanjске svobode?

**Vaši
prispevki
za**

Iz časopisnih vesti sem zvedel, da je bila 27. oktobra redna letna konferenca vseh prosvetnih društev in Svobod velenjske občine. Radoveden pa sem, kakšen obračun o delu na kulturnem in prosvetnem področju je dalo šoštanjsko društvo Svoboda? Nikjer namreč ne zvem, da bi domačini, zlasti pa dramski odsek DPD Svobode, za letošnjo zimsko sezono pripravljali gledališke predstave. Če tega ne zmore sam domači dramski odsek, naj Svoboda povabi v goste Celjane in tudi druge gledališničnike ter uvede zimski abonma. Prepričan sem, da bi bile predstave vedno dobro obi-

skane, saj Šoštanjčani nimamo drugega kot kino in kvečjemu še kakšno mladinsko predstavo.

Vse priznanje bi morali izreči tovarišu Repu, ki se je nekdanje zelo trudil in žrtvoval svoj prosti čas, da so uprizorili marsikatero igrano delo na odru. Sedaj, ko je tudi on popustil (sicer ne vem iz kakšnih razlogov, domnevam pa, da tudi on ni naletel na zadostno razumevanje pristojnih krogov), pa je delo zamrlo.

Pozabiti ne smemo tudi tovarišico Mlakarjevo, ki se je trudila, da je na oder postavila nekaj dobro uprizorjenih iger.

Zato bi apeliral na DPD Svoboda Šoštanj, da se vsaj zadnjo zimsko sezono, preden bodo porušili kulturni dom, zgane in se primerno poslovi od odra, kulis in našega kulturnega doma.

Franjo Perovec,
Šoštanj,
Heroja Šercerja 7

DELAVSKE ŠPORTNE IGRE

RUDNIKU PREHODNI POKAL

V delavskem klubu so se zbrali na zaključni svečanosti predstavniki osmih sindikalnih organizacij in dobitniki priznanj delavskih športnih iger v letu 1971.

Predsednik občinskega sindikalnega sveta Velenje Teodor Jelen je podelil najboljšim posameznikom in ekipam za dosežene uspehe pokale, kolajne in diplome.

Letos se je tradicionalnega tekmovanja udeležilo blizu 1000 delavcev športnikov, ki so tekmovali v 11 športnih panogah — smučanju, kegljanju, streljanju, šahu, namiznem tenisu, košarki, rokometu, malem nogometu, odbojki, plivanju in atletiki.

Skupni zmagovalci letošnjega tekmovanja je bil rudnik lignita Velenje, ki je osvojil prehodni pokal občinskega sindikalnega sveta Velenje. Drugo mesto je osvojil rudarski šolski center, tretji pa so bili športniki tovarne usnja Soštanj. Zelo uspešni so bili tekmovalci termoelektrarne Soštanj, ki so osvojili kar štiri pokale, TGO Gorenje pa tri prva mesta v posameznih panogah.

Rezultati ekip in posameznikov:

Smučanje

Posamezno — moški

1. skupina
1. Tine Kumer, TES, 44,0
2. Stane Mencinger, Lesna 45,1
3. Franc Višner, TGO, 46,4

2. skupina
1. Herbert Košič, SSZD, 43,6
2. Franc Zakeršnik, TES, 44,8
3. Jože Silovšek, ERA, 45,8

3. skupina
1. Miro Jakelj, RLV, 49,6
2. Bojan Glavač, Prosveta Vel., 50,5
3. Franc Cesar, Prosveta, Vel., 53,9

- Zenske
1. Krista Košič, Proj. biro 24,5
 2. Majda Glavač, Prosveta Vel., 28,5
 3. Ivanka Jan, BDE Topol., 29,8

- Ekipno
1. Termoelektrarna Soštanj 136,0
 2. TGO »Gorenje« Velenje 140,0
 3. Rudarski šolski center Velenje 149,6

Košarka

1. Termoelektrarna Soštanj
2. Polypex Soštanj
3. Rudarski šolski center Velenje

Streljanje — posamezno

1. Franjo Zučko, TUS, 173 krogov
 2. Dušan Perhač, RSC, 167 krogov
 3. Hinko Bola, RSC, 166 krogov
- Ivan Godec, TGO, 166 krogov
Karel Kovač, Polypex, 166 krogov

- Ekipno
1. Rudarski šolski center 644 krogov
 2. Tovarna usnja Soštanj 587 krogov
 3. Polypex Soštanj 564 krogov

Šah

1. Rudnik lignita Velenje 29,5 točk
2. Rudarski šolski center Velenje 28,5 točk
3. SGP »Vegrad« Velenje 22,5 točk

Predsednik občinskega sindikalnega sveta TEODOR JELEN, izročja pokal zmagovalcem

Namizni tenis

1. TGO Gorenje
2. Rudnik lignita Velenje
3. Polypex Soštanj

Kegljanje

- moški — posamezno
1. Andrej Kovačević, TUS, 182 kegljev
 2. Franc Tamše, TGO, 181 kegljev
 3. Maks Krumpačnik, TES, 180 kegljev

- Ekipno
1. Termoelektrarna Soštanj, 801 kegljev
 2. TGO Velenje, 797 kegljev
 3. Rudnik lignita Velenje, 785 kegljev

- Zenske — posamezno
1. Jožica Vrtačnik, Vegrad, 125 kegljev
 2. Cvetka Žibolt, RLV, 124 kegljev
 3. Darinka Zee, Vegrad, 123 kegljev

- Ekipno
1. SGP »Vegrad«, 354 kegljev
 2. Rudnik lignita Velenje, 352 kegljev
 3. Polypex, 318 kegljev

Odbojka

1. TGO »Gorenje« Velenje
2. »Era« Velenje
3. Rudnik lignita Velenje

Rokomet

1. Rudnik lignita Velenje
2. TGO »Gorenje« Velenje
3. Rudarski šolski center Velenje

Atletika

- posamezno
1. Alojz Bole, TES, 2395 točk
 2. M. Klemenčič, RSC, 1821 točk
 3. Martin Stajner, RLV, 1739 točk

- Ekipno
1. TES, 5394 točk
 2. RLV, 4475 točk
 3. RSC, 3929 točk

Plavanje

posamezno
prosto

1. Viktor Vaupot, TGO, 19,4
2. Anton Osojnik, RLV, 19,8
3. Jože Čurčič, TGO, 19,9

prsno

1. Vojko Kosem, TGO, 24,8
 2. Rudi Zevart, RSC, 24,9
 3. Ivan Ravnak, RLV, 26,4
- Tone Miletič, TGO, 26,4

USPEŠNA SEZONA AK VELENJE

Atletski klub Velenje je zaključil letošnje tekmovalno obdobje • Klub obstaja 3. leto, zadnje leto pa ga vodi predsednica Vera Zupančič • Na naša vprašanja je ljubeznivo odgovorila:

• Kakšne naloge ste si postavili, ko ste prevzeli vodstvo AK Velenje?

V preteklem obdobju smo si zadali tri poglobitve naloge: prizadevanja za izgradnjo garderobe, pridobiti potreben strokovni kader in vključiti v klub čimveč mladine.

Te naloge smo tudi več ali manj realizirali. S skupnimi močmi in ob vsestranski podpori, so bile zgrajene garderobe pri stadionu, ki so neobhodno potrebne za delo in napredek, ne samo atletike, temveč celotne športne dejavnosti v Velenju.

Z ozirom na to, da je AK mlad kolektiv, brez tradicij in izkušenj, je bilo potrebno začeti prav pri osnovah. Za to delo pa smo nujno potrebovali široko strokovno pomoč, vendar smo kmalu prišli do spoznanaj, da poleg tega potrebujemo strokovnjaka, ki se bo ves posvetil delu z mladimi in nadaljeval z izpopolnjevanjem ostalih atletov. To smo letos uspeli. Najpomembnejša naloga, ki pa je nismo še povsem uresničili, je pritegniti čimveč mladine v AK. Ti si bodo lahko v klubu pod strokovnim vodstvom izpopolnjevali

svoje sposobnosti v vztrajnosti, hitrosti; razvijali svojo moč in nenazadnje bodo deležni prave športne in humanistične vzgoje.

• Če je bilo delo tako zastavljeno, verjetno tudi uspehi niso izostali?

Klub je organiziral številna tekmovanja. Najzahtevnejši je bil meddržavni mladinski atletski dvoboj Madžarska — Jugoslavija, ostala tekmovanja pa so bila — štirje medklubski mitingi, občinsko prvenstvo osnovnih in srednjih šol, tekmovanje v okviru delavskih športnih iger ter spomladanski in jesenski kros.

Naši atleti pa so se udeležili tekmovanj od mitingov pa do državnih prvenstev. Med množične športne manifestacije velja omeniti uspele nastope kluba na pohodu okoli okupirane Ljubljane, republiško prvenstvo v orientacijskem pohodu v Mozirju, kjer so se uvrstili med najboljše. Kot vreden in vzpodbuden uspeh pa lahko štejeemo ekipo zmago v tradicionalnem četverboju — Koroška, Pomurje, Dravska in Saleška dolina. Dekleta so se izkazala tudi v kriteriju mestnih reprezentanc II. skupine, ko so dosegle prvo mesto z atletinjami Posočja.

Poleg športnega dela AK skrbi za vsestransko vzgojo mladih atletov, spremlja učni uspeh v šoli in občasno sklicuje tudi sestanke s starši atletov.

• Kako ste si začrtali delo v bodoče?

Če želimo v prihodnji tekmovalni sezoni doseči boljše rezultate, morajo atleti vaditi tudi preko zime. Treningi bodo v vseh treh telovadnicah, kjer bodo atleti izpopolnjevali tehniko, pridobivali potrebne spretnosti, moč in druge telesne kvalitete, ki so pogoj za doseganje boljših rezultatov.

VERA ZUPANČIČ, predsednica AK Velenje

VELENJČANI PRESENETILI

Pričelo se je tekmovanje v slovenski judo ligi, kjer sodeluje tudi judo klub Velenje.

V prvem kolu so se v telovadnici RSC srečale med seboj ekipe Maribora, Iva Reya iz Celja in Rudarja Velenje.

Velenjčani so prijetno presenetili, saj so premagali oba nasprotnika. Posebno dragocena je zmaga nad ekipo Maribora, ki velja za favorita tega tekmovanja.

Rezultati:

Velenje — Celje 5:1
Maribor — Celje 4:1
Velenje — Maribor 5:2

Za Velenjčane so dvakrat zmagali — Tajnšek, Skripač, Simončič in Foraner, po eno zmago pa sta dosegla Simončič in Gostiša.

Nogomet

dva gola. Vsa prizadevanja napadalec Rudarja, da bi rezultat izenačili, pa so bila zaman.

Za Rudarja so nastopili — Blaguz, Sitar (Zlodej), Papež, Topič, Kornik, Hanžekovič, Perger, Bizjak, Vizovišek (Zolger), Topčič, Pašič.

Soštanjčani so se v zadnjem kolu srečali z ekipo Pohorja iz Ruš. V slabi in nezanimivi igri sta se nasprotnika razšla z neodločenim rezultatom 0:0. Za moštvo Soštanja so v jesenskem delu nastopali — Podpečan, Cas, Kostajnshek, Taj-

nik, Novak, Stefanovič, Pust, Pavšek, Cimperman,

Zmazek, Erhart, Gagulič, Plešnik.

V jesenskem delu so dosegli tri zmage, štirikrat pa so igrali neodločeno. Na lestvici zavzemajo 9. mesto z 10. točkami.

Lestvica:

Ilirija	11	8	2	1	23:6	18
Slavija	11	7	1	3	29:14	15
Rudar (Trb.)	11	7	1	3	22:12	15
Drava	11	5	3	3	25:12	13
Izola	11	5	3	3	16:12	13
Koper	11	3	6	2	14:11	12
Nafta	11	4	3	4	18:22	11
Rudar (Vel.)	11	3	3	5	14:20	9
Branik	11	4	1	6	12:23	9
Aluminij	11	4	0	7	22:21	8
Kladivar	11	3	2	6	17:18	8
Slivnica	11	0	1	10	10:51	1

POČITEK ZA NOGOMETAŠE

Nogometiški so končali s prvim delom tekmovanja v slovenski nogometni ligi in VNCL. Ponoven nastop velenjskih nogometišev med izbranci v SNL je bil več ali manj uspešen. Od enajstih tekem so trikrat zmagali in to proti Aluminiju, Braniku in Slivnici. Točko pa so osvojili proti Kopru, Nafti in Izoli. Na lestvici zavzemajo 8. mesto z 9. točkami.

V zadnjem kolu so Velenjčani gostovali v Ptujju, kjer so izgubili z moštvom Drave z rezultatom 2:1 (0:1).

Velenjčani so sicer prvi dosegli zadetek, strelec pa je bil Vizovišek. V nadaljevanju pa so Ptujčani dosegli

ŠPORT

ŠPORT

S posebno napravo so voznikom pregledovali luči

ŠAHISTI PONOVO AKTIVNI

Velenjski šahisti so ponovno začeli prirejati brzo-turnirje. Na prvem turnirju je nastopilo 12 šahistov — najboljši pa so bili Mitja Urisek in Milan Goršek 8 točk ter Jože Fotivec 7 točk itd.

V mesecu oktobru so organizirali tri turnirje. Na

prvem je sodelovalo 10 šahistov. Zmagal je Anton Vedenik z 8 točkami pred Ivanom Drevom s 7 in Benom Groznikom 6 točk.

Na drugem turnirju so si prva tri mesta razdelili Ferdo Gorjanc, Ivan Godec in Anton Vedenik po 6 točk. Na tretjem oktobrskem tur-

nirju je med 14 šahisti zmagal Mitja Urisek z 11,5 točkami, drugi je bil Milan Goršek z 11, tretji pa Boris Brešar z 10,5 točkami.

V medobčinskem sindikalnem dvoboju med Velenjem in Slovenj Gradcem so zmagali gostje z rezultatom 24:8.

LUČI NA PREGLEDU

Republiška komisija za vzgojo in varnost v cestnem prometu je razpisala jesensko zimsko prometno preventivno vzgojno akcijo »Na cesti nisi sam« • Akcija bo trajala do konca januarja 1972.

V velenjski občini so se te akcije resno lotili. Komisija za vzgojo in varnost prometa pri občinskem svetu za splošne in notranje zadeve je sestavila načrt in se že vključila v akcijo. Skupaj z združenjem šoferjev in avtomehaničarjev in AMD Saleška dolina so pregledovali sposobnost vozil in dokumentov. S posebno napravo so kontrolirali luči in ugotovili, da je največ napak na lučeh. Na nekaterih vozilih luči sploh niso svetile. Naj navedemo za primer tovornjak MB 486-13, last Spedtransa, ki je ob pol osmih pripeljal iz Ljubljane brez vsakih luči. Voznik je dejal, da bo peljal tovor do Prevalj, v Mariboru pa bo popravil luči. Seveda je moral to storiti kar v Velenju. Podobna usoda je doletela še mnoge druge voznike. Vsi pa so kmalu popravili luči. To pomeni, da vozniki ne pogledajo preden odpeljejo, če svetijo luči ali pa mislijo, da je vseeno, če ne sveti ta ali ona luč.

V teh dneh so pregledali na cestah 435 osebnih avtomobilov (med temi je bilo 60 nepopolnih), 115 tovornjakov (37 nepopolnih) in 11 avtobusov (5 nepopolnih). Slabše pa je bilo, ko so pregledali motorna kolesa in mope. Pri 42 jih je imelo kar 10 razne pomanjkljivosti.

V sodelovanju s službo varnosti pri delu v Gorenju in RLV so na parkiriščih pregledali 700 osebnih avtomobilov. Pregledovali so gume in zavore. Precej

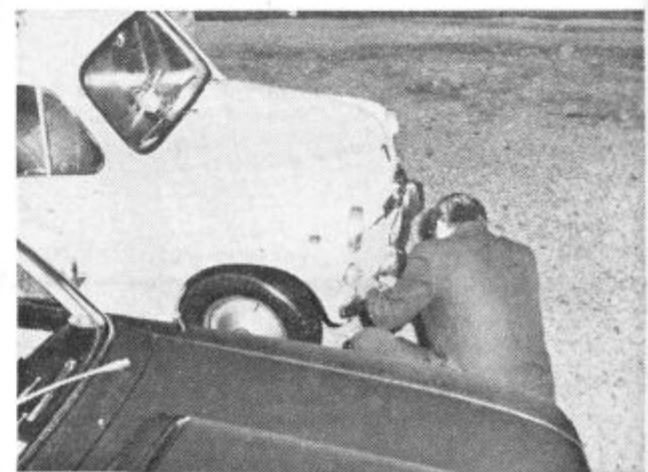
gum je bilo dotrajanih. Lastnike so zato povabili

na postajo milice, kamor so morali pripeljati na vpogled brezhibno vozilo.

Akcija je bila vsekakor koristna. Pozimi pa bodo vozila pregledovali in ugotavljali kako so opremljena za vožnjo v snežnih razmerah.

Te ga pa je moral miličnik resno posvariti. Čeprav je deževalo, je vožnja z dežnikom tvegana in zelo nevarna

Mnogi vozniki so morali luči popraviti na kraju pregleda

TKONINA
od 20. novembra 1971
do 20. januarja 1972

VKLJUČUJEMO

**VSAKEGA KUPCA
V VELIKO JUBILEJNO
NAGRADNO IGRO**

**VELEBLAGOVNICE
TKONINA
CELJE**

in v poslovalnicah

TKONINA-DEKOR
Stanetova 19

Veronika CELJE, ZIDANŠKOVA 4

pri nakupu za vsakih 100 din se dodatni kupon

10 GLAVNIH JUBILEJNIH NAGRAD

1. „fičo“-luxe	7. televizor
2. olimpiada München - Joseba	8. električni strednik
3. pralni stroj	9. hladilnik
4. moped Tomos	10. preproga 3x2
5. pony ekspres	in še 20 moških srajc
6. stroj za pranje posode	20 kombinez

žrebanje 29. 1. 1972

KUPUJTE V TRGOVINAH

TKONINA CELJE

POROKE

— Franc NOVINEK, roj. 1948, strojnik iz Skalskih Cirkovc 13 in Vladka DVORJAK, roj. 1949, delavka iz Skalskih Cirkovc 9

— Janez MARINIČ, roj. 1947, strojnik iz Maribora, Gospodarska 31 in Ana MIKLAV, roj. 1951, delavka iz Velenja, Serčerjeva 7

— Vencel NOVOSAD, roj. 1948, delavec iz Velenja, Tomšičeva 18 in Marica MARCINOVIČ, roj. 1952 iz Velenja, Tomšičeva 18

— Janez SALECL, roj. 1904, kmetovalec iz Pirešice št. 20 in Jožefa KLANČNIK, roj. 1937, delavka iz Smartinskih Cirkovc št. 9

— Dimitrij LAVRIČ, roj. 1938, grafik iz Maribora, Stanetova 29 in Ljuba FLAJMIS, roj. 1946, fizioterapevtka iz Slovenj Gradca, Francetova 12

— Anton BRČAR, roj. 1949, rudar iz Velenja, Ljubljanska c. 28 in Marija Hrovat roj. 1949, delavka iz Konovega št. 43

— Mirko TEMNIK, roj. 1951, rudar iz Velenja, Serčerjeva 9 in Zofija VERHOVNIK, roj. 1955, delavka iz Velenja, Serčerjeva 9

— Slavko NOVAK, roj. 1950, serviser iz Soštanja, Cankarjeva 27 in Milena BOROVSČAK, roj. 1946, ekonomski tehnik iz Velenja, Copova 4

— Vladimir KLEMENČIČ, roj. 1949, viličar iz Velenja, Partizanska 17 in Marjana JELENKO, roj. 1952, delavka iz Pake pri Velenju št. 29

— Alojz GRUDEN, roj. 1944, rudar iz Slatine št. 13 in Jasna Marija OJSTERSEK, roj. 1949, frizerka iz Velenja, Efenkova 1

— Anton MURŠEC, roj. 1939, kovač iz Maribora, Strekljeva št. 24 in Marta PUCEL, roj.

1942, delavka iz Velenja, Ljubljanska 52

— Franc DOLŠAK, roj. 1950, rudar iz Velenja, Tomšičeva 26 in Cirila NOVINEK, roj. 1951, delavka iz Velenja, Tomšičeva 26

— Blaž DUKARIČ, roj. 1949, strojni ključavničar iz Cvetlinske Jazbine 31 in Cecilija BELEC, roj. 1952, delavka iz Pesja št. 63

— Anton KRAJNC, roj. 1947, kmetovalec iz Laz št. 36 in Stanislava ZAVOLOVSEK, roj. 1952, tehnični risar iz Laz št. 34

— Anton ROKAVEC, roj. 1947, strojni ključavničar iz Domžal, Kamniška 11 in Marija KOPITAR, roj. 1935, delavka iz Domžal, Kamniška 11

— Adolf OTOREPEK, roj. 1919, upokojenec iz Celja, Kovarčičeva 3 in Amalija RAS, roj. 1938, bolniška strežnica iz Topolišice št. 66

— Rihard GROBELNIK, roj. 1950, strojni ključavničar iz Velenja, Kersnikova 6 in Belinda ZABKAR, roj. 1952, trg. pomočnica iz Topolišice št. 57

— Janez POPIT, roj. 1944, trgovski poslovodja iz Rogaške Slatine št. 93 in Viktorija ČEPELNIK, roj. 1943, steklo slikarka iz Rog. Slatine št. 120

SMRTI

— Antonija KRAJNC, druž. upokojenka iz Smartnega ob Paki št. 101, stara 101 let

— Jožefa LEMPL, upokojenka iz Konovega št. 100, stara 83 let

— Mehmed SEJIDINOVIČ, otrok iz Velenja, Tomšičeva 26/b, star 5 let

— Marija OČEPEK, gospodinja iz Skalskih Cirkovc št. 26, stara 55 let

— Alojz HERLAH, kmetovalec iz Pake pri Velenju št. 77, star 65 let

— Alojz SPEGEL, delavec iz Velenja, Celjska 61, sta 58 let

— Franc NAVODNIK, prevžitkar iz Raven št. 48, star 63 let

— Ana GREGORC, upokojenka iz Sv. Florjana pri Soštanju št. 10, stara 73 let

— Franciška URSIČ, gospodinja iz Soštanja, Koroška 15, stara 77 let

— Angela VERDELJ, gospodinja iz Loke št. 18 pri Taboru, stara 71 let

— Anton TRATNIK, upokojenec iz Nazarij št. 31, star 73 let

— Marija LORGER, upokojenka iz Celja, Tovarniška c. št. 9, stara 72 let

— Bernard BRENKO, inv. upokojenec iz Globoč št. 17, star 72 let

— Jože KRAMAR, upokojenec iz Lemberga št. 26, star 70 let

— Franc KUGLER, prevžitkar iz Lokrovca št. 53, star 59 let

— Ivan VAUHNİK, upokojenec iz Viča št. 2, star 74 let

— Jožef CVIKL, kmet iz Preiške št. 18, star 72 let

— Cecilija AVGUSTINCIC, prevžitkarica iz Kunšperka št. 11, stara 60 let

— Ferdinand STAKNE, inv. upokojenec iz Topolišice št. 157, star 69 let

— Vinko ORESNIK, upokojenec iz Polzele št. 39, star 68 let

— Ivana MEH, upokojenka iz Plešivca št. 54, stara 72 let

— Marija STEMBERGER, gospodinja iz Velenja, Aškerčeva 28, stara 80 let

— Neža STRAUS, upokojenka iz Saleka št. 71, stara 67 let

— Gabriela RAMSAK, upokojenka iz Velenja, Koroška cesta 61, stara 63 let

— Avgust PRISLAN, kmetovalec z Velikega vrha št. 4, star 63 let

— Ivan BIZJAK, delovodja iz Paške vasi št. 15/a, star 52 let.